

ANADOLU HABER

www.ahaber.anadolu.edu.tr

ANADOLU ÜNİVERSİTESİ KURUMSAL GAZETESİ

SAYI: 728

26 Ekim - 15 Kasım 2015

**SÜRDÜRÜLEBİLİR
ŞEHİRLER**

GELECEK KUŞAKLARA BIRAKACAĞIMIZ MİRAS:

Dünyadaki sınırlı kaynakları dengeli kullanmak, sürdürülebilirliğin temel niteliği olarak karşımıza çıkıyor. **SAYFA 10**

ZAMAN MAKİNESİNİN BAŞKAHRAMANI: "SAAT"

Rakamlar, saniyeler, anlar, olaylar... **SAYFA 8-9**

SAYFA 3-5

ÜNİVERSİTE ÜNİVERSİTEDEN ETKİNLİKLER

MURDOCK'IN GÖZÜNDEN GELECEĞİN GAZETECİLİĞİNE BAKIŞ

SAYFA 10

ÇEVRE GELECEK KUŞAKLARA BIRAKACAĞIMIZ MİRAS: SÜRDÜRÜLEBİLİR ŞEHİRLER

SAYFA 12-13

EKONOMİ HUKUKİ AÇIDAN VERİLERİN TİCARİLEŞTİRİLMESİ DİZEL Mİ? BENZİNLİ Mİ?

ANADOLU MOBİL

UYGULAMAYI İNDİRMEK İÇİN
ANDROID VEYA İOS
CİHAZINIZA KARE KODU
OKUTUNUZ

REKTÖRÜMÜZ PROF. DR. NACİ GÜNDOĞAN'IN TERÖR SALDIRILARINA YÖNELİK KINAMA MESAJI

"10 Ekim 2015 tarihinde Ankara'da meydana gelen elim terör olayını şiddetle kınıyor; birliğimize kasteden bu vahşi saldırıda yaşamını yitiren bütün kardeşlerimize Allah'tan rahmet, yaralılarımıza acil şifalar ve bütün milletimize de başsağlığı diliyorum."

Erasmus+

ARTIK DAHA GENİŞ BİR COĞRAFYADA
HİZMET VERİYOR

SAYFA 4

HAVACILIK TUTKUNLARI

SAYFA 6-7

SIVRIHİSAR HAVA GÖSTERİLERİNDE BULUŞTU

GÜNDEMİN KOMİK HALİ

ZAYTUNG

"Dürüst, Tarafsız, Ahlaksız Haber"

SAYFA 11

EN CESUR TUTKU "OK VE YAY"

SAYFA 14-15

Center for
Collaborative
Online
International
Learning
@ the SUNY Global Center

"SUNY COIL Turkish Initiative Workshop at Anadolu University" gerçekleştirildi

Anadolu Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Birimi ve State University of New York (SUNY) COIL Merkezi tarafından ortaklaşa düzenlenen "SUNY COIL Turkish Initiative Workshop at Anadolu University" isimli uluslararası çalıştay, Anadolu Üniversitesinde Sosyal Bilimler Enstitüsü'nde gerçekleştirildi.

Amerika Birleşik Devletleri'nden, İngiltere'den ve Türkiye'den öğretim elemanlarının katıldığı çalıştayın açılış konuşmasını yapan SUNY COIL Merkezi Direktörü Prof. Dr. Jon Rubin, uluslararası iş birliğine dayalı ders içeriklerini geliştirmek amacıyla kurulan COIL Merkezinin, ABD üniversitelerinden bir sınıf ile ABD dışından başka üniversite'deki bir sınıf arasında, ortaklaşa

bir ders yürütülmesini sağlayacak eğitim yöntemlerinin geliştirilmesini hedeflediklerini belirtti. Prof. Dr. Jon Rubin, temel amaçlarının farklı ülkelerden öğrencilerin oluşturduğu bir online sınıf oluşturmak değil, iki farklı kültüre sahip iki ayrı üniversiteden ortak bir müfredat ortaya koyan bir takım yaratmak olduğunu sözlerine ekledi. Böylelikle öğrencilerin, çok kültürlülüğün farkına varmasının amaçlandığı ve verilecek derslerin online bir içeriğe sahip olmasının yanı sıra geleneksel yüz yüze eğitim unsurlarını da içermesinin hedeflendiği Prof. Dr. Rubin'in vurguladığı bir diğer nokta oldu.

Etkinliğin ev sahipliğini yapan Anadolu Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Birimi Müdürü Doç. Dr. Bilge Kağan Özdemir, Anadolu

Üniversitesinin ERASMUS+ ve MEVLANA gibi değişim programlarında Türkiye'nin önde gelen üniversiteleri arasında yer aldığını belirterek konuşmasına şöyle devam etti: "ERASMUS+ Ortak Ülkeler Hareketliliği kapsamında 2015-2016 Akademik Yılı'nın Bahar Döneminde Amerika, Kanada, Kore gibi ülkelerin de içinde bulunduğu 11 yeni ülke ile öğrenci ve öğretim üyesi hareketliliği başlayacak. Yine Ulusal Ajans tarafından bu sene akredite edilen Anadolu Staj Konsorsiyumu ile öğrencilerimizin farklı Avrupa ülkelerinde staj yapma imkânlarının genişletilmesini amaçlıyoruz."

Bütün bu gelişmelerle birlikte uluslararası hareketlilik programlarından faydalanamayan öğrencilerin de uluslararası kültürel

farkındalığını geliştirebilmek amacıyla çalışmalarının devam ettiğine değinen Doç. Dr. Özdemir, bu amaçla Uluslararası İlişkiler Birimi bünyesinde "Uluslararası İş Birliğine Dayalı Dersler Koordinatörlüğü" nün kurulduğunu söyledi.

Doç. Dr. Özdemir Uluslararası İş Birliğine Dayalı Dersler Koordinatörlüğünün amaçlarının, farklı ülkelerin yükseköğretim sistemlerinde yer alan öğrencilerle Anadolu Üniversitesi öğrencilerinin arasındaki iş birliğini geliştirmek ve farklı ülkelerdeki akademisyenlerle öğrencilerin iş birliklerine hizmet edecek ortak içerikli derslerin hazırlanma sürecine katkıda bulunmak üzere iki ana temelde özetlenebileceği ifade etti. Bu kapsamda SUNY COIL Merkezi öncülüğünde 25 ABD üniversi-

tesinin ve 18 ABD dışından üniversitenin katılımıyla oluşturulan Global Partner Network'e (GPN) üye olduğunu söyleyen Doç. Dr. Özdemir, "Bu ağa katılım ile birlikte sadece Amerika Birleşik Devletleri üniversiteleri ile değil aynı zamanda ABD dışındaki 18 farklı üniversite ile de iş birliğine dayalı dersler için ortak bulma ve ders geliştirme konularında önemli bir kazanım elde edildi."

Doç. Dr. Bilge Kağan Özdemir, Anadolu Üniversitesinin Stratejik Plan hedefleri içerisinde de yer alan Uluslararası İş Birliğine Dayalı Derslerin geliştirilmesi amacıyla önümüzdeki dönemde benzer etkinliklerin tekrar yapılmasının planlandığını belirterek sözlerini tamamladı. ■

Haber: Şeyma DÖNMEZ

Filozof çocuk ile Karakedi

YAZAN-ÇİZEN: ŞENEL YEŞİLOT

KÜNYE

ANADOLU HABER

Sahibi

Anadolu Üniversitesi Rektörü
Prof. Dr. Naci GÜNDOĞAN

Genel Yayın Yönetmeni

İletişimden Sorumlu Rektör Danışmanı
Yrd. Doç. Dr. Barış KILINÇ

Haber Merkezi ve Genel Yayın
Koordinatörü
Uzman Elif Pınar KILINÇ

Gazete ve Dergi Koordinatörü
Yazı İşleri Müdürü
Arş. Gör. Sibel KURT

Sosyal Medya
Koordinatörü
Uzman H. Hande KAYNAR

Basın ve Halkla İlişkiler
Müdürü
Arş. Gör. M. Çağatay TOK

İstihbarat Şefi
Yasemin CANBOLAT

Görsel Tasarım
Emre ÖZGÜL - Fırat SOSUNCU - Esra ÖĞÜLMÜŞ - Ece CİLVE

EDİTÖRLER

Üniversite
İhsan Tarık ÇELİK
Sedef ORAL

Şehir
Gökhan
AKKURT

Kültür Sanat
Havva
ŞEKERCİOĞLU

Çevre ve Ekoloji
Arş. Gör. İpek
KUMCUOĞLU

Bilim ve Teknoloji
İlker
ŞEKERCİOĞLU

Ekonomi
Arş. Gör. Sibel KURT
Sedef ORAL

Spor
M. Sezer
KIZILATEŞ

Etkinlik Haberleri
Sedef
ORAL

Türkçe Editörleri: Emine KOYUNCU, Hatice ÇALIŞKAN KÖKEN

Yayın Türü: Yerel süreli yayın
Yıl: 17 Sayı: 728
Basım tarihi: 26 Ekim 2015
Pazartesi günleri yayımlanır

Anadolu Üniversitesi
Basımevinde
10.000 adet basılmıştır.
ISSN 1302-0005

Telefon: 0.222 335 0580 - 2496
0.222 335 28 00
e-mail: haber@anadolu.edu.tr
hamer@anadolu.edu.tr

Basın ve Halkla İlişkiler
Müdürlüğü
Telefon: 0.222 335 05 80 - 2484

Rektör Gündoğan'dan Ankara ziyaretleri ve yeni iş birliği protokolleri

Anadolu Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Naci Gündoğan, Ankara'da bir dizi ziyarette bulundu. Bu kapsamda gerçekleştirilen ziyaretlerden biri Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı Prof. Dr. Ayşen Gürçan'a oldu. Anadolu Üniversitesi Dekan Yardımcılarından Yrd. Doç. Dr. Sinan Aydın ve Bilgisayar Araştırma ve Uygulama Merkezi Müdür Yardımcılarından Doç. Dr. Serkan Günal'ın da yer aldığı ziyarette, Anadolu Üniversitesi ile bakanlık arasında yapılabilecek iş birlikleri konuşuldu.

Anadolu Üniversitesi İletişim Bilimleri Fakültesinden 1986 yılında mezun olduğunu ve 15 yıl boyunca da öğretim üyeliği yaptığını belirten Bakan Prof. Dr. Ayşen Gürçan, bu nedenle Anadolu Üniversitesinin kendisi için çok özel olduğunu dile getirdi.

Rektör Prof. Dr. Naci Gündoğan, Ankara'da yaptığı bu ziyaretler esnasında, Anadolu Üniversitesinin yeni projelerini hayata geçirecek olan iş birliği protokollerine de imza attı. Anadolu Üniversitesi Rektörlüğü ve Polis Akademisi Başkanlığı arasında gerçekleştirilen

"Polis Amirleri Eğitimi Merkezi Emniyet Mensubu Öğrenci Adayı Yazılı Sınavı Yapılmasına" ilişkin protokolün imza töreninde; Anadolu Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Naci Gündoğan ve Polis Akademisi Başkanı Prof. Dr. Yılmaz Çolak yer aldı. Üstün organizasyon yeteneklerine sahip olan Anadolu Üniversitesi tarafından yapılacak olan sınav, Türkiye genelinde 81 il merkezinde gerçekleştirilecek.

Anadolu Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Naci Gündoğan'ın bir diğer ziyareti ise Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığına oldu. Rektör Gündoğan, ziyareti esnasında "İş Sağlığı ve Güvenliği Hizmetleri Eğitim, Sınav ve Belgelendirme" protokolüne imza attı. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Reşat Moralı Toplantı Salonu'nda gerçekleştirilen imza törenine; Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Müsteşarı Mehmet Selim Bağlı, Anadolu Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Naci Gündoğan ile İş Sağlığı ve Güvenliği Genel Müdürü Kasım Özer katıldı.

Anadolu'nun en ücra köşesine ulaşabilen üniversite: Anadolu Üniversitesi

İş sağlığı ve güvenliğinin her iş

yerinde olması gerektiğine değinen Müsteşar Bağlı, konuyla ilgili düşüncelerini şu şekilde aktardı: "Öncelikle işveren ve işçi için iş sağlığı ve güvenliği eğitiminin gerekli olduğunun bize iletmesi gerekir. Ancak bu erişimin, iletişimi bilen uzman bir kadro tarafından planlanması gerekiyor. Bu konuda en yetkin kurumun da Anadolu'nun en ücra köşesine ulaşabilen Anadolu Üniversitesi olduğunu görüyoruz. Anadolu Üniversitesi ile bir protokol yaparak az tehlikeli sektörlerde çalışan işverenlerimiz için 'İş Sağlığı ve Güvenliği Eğitimi' yapmak bizim için çok önemli, biz bunu bir devrim olarak algılıyoruz."

Anadolu Üniversitesi birikimini ve tecrübelerini paylaşmayı sürdürüyor

Türkiye'nin gelişmiş ülkeler düzeyinde bir iş sağlığı ve güvenliği mevzuatına sahip olduğuna işaret eden Rektör Prof. Dr. Gündoğan, bu konuda bilincin artırılması için toplumun bütün kesimlerine eğitim verilmesinin gerekliliğine vurgu yaptı. Anadolu Üniversitesinin bu anlamda büyük katkılarının olabileceğine değinen Gündoğan sözlerine şu şekilde devam etti: "Bu noktada

üniversitemizin yıllardır sürdürdüğü çabalar var. Hem uzaktan eğitim araçlarını kullanacağız hem de üniversitemizin birikimiyle sektördeki işveren ve işveren vekillerimize eğitim vereceğiz. Tabii ki bu eğitimde karşı karşıya kaldığımız homojen bir grup yok. Eğitim alacak grup içerisinde ilkokul mezunları ve üniversite mezunları da olacak. Hazırlayacağımız sertifika programı, her eğitim düzeyinden katılımcının rahatlıkla anlayabileceği bir yapıda olacak. Sertifika programlarımız 2016 yılından itibaren başlayacak.

Şu anda arkadaşlarımız eğitim materyallerinin hazırlanması için çalışmalara başladı."

İş sağlığı ve Güvenliği Genel Müdürü Kasım Özer ise protokolle ilgili düşüncelerini şu şekilde dile getirdi: "Eğitimler, 10'dan az çalışmanı bulunan ve az tehlikeli sınıfta yer alan iş yerlerinin, işveren veya işveren vekillerine verilecek. 1 milyon 600 bin iş yerimizin neredeyse 800 bini bu kapsama giriyor. Bu eğitimi alanlar, iş sağlığı güvenliği hizmetini kendi iş yerinde kendisi yerine getirebilecek." **Haber: Gökhan AKKURT**

DRD 2015'e Anadolu Üniversitesi ev sahipliği yaptı

2007 yılından bu yana iki yılda bir düzenlenen Uluslararası Eczacılık Sempozyumu, "International Multidisciplinary Symposium On

Drug Research And Development (DRD 2015)", bu yıl Anadolu Üniversitesi Eczacılık Fakültesi ev sahipliğinde gerçekleştirildi. 2013

yılında hayatını kaybeden İlaç Araştırmacıları ve Uygulayıcıları Derneği (İLARUD) kurucusu ve eski Başkanı Prof. Dr. Ünsal Çalışanına, Anadolu Üniversitesi ve İLARUD'la ortaklaşa düzenlenen etkinliğin açılışı Anadolu Üniversitesi Atatürk Kültür ve Sanat Merkezi (AKM) Opera ve Bale Salonu'nda yapıldı. DRD 2015'in açılışına; Anadolu Üniversitesi Rektör Yardımcısı Prof. Dr. Zafer Asım Kaplancıklı, Eczacılık Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Yusuf Öztürk ve İLARUD Derneği Başkanı Prof. Dr. Sedef Kır'ın yanı sıra Anadolu Üniversitesi, Hacettepe Üniversitesi ve Gazi Üniversitesinden pek çok öğretim elemanı ile Sağlık Bakanlığı Türkiye İlaç ve Tıbbi Cihaz Kurumu temsilcileri katıldı.

Etkinliğin açılış konuşmasını yapan Rektör Yardımcısı Prof. Dr. Zafer Asım Kaplancıklı, DRD 2015'le ilgili görüşlerini şu şekilde dile getirdi: "Nitelikli bir katılımcı grubunun iştirak ettiği böyle bir

sempozyuma ev sahipliği yapmaktan gurur duyuyoruz. Bugüne kadar bu organizasyonun gerçekleşmesinde katkısı bulunan bütün arkadaşlarıma teşekkür ediyorum. Böyle bir içerikteki toplantının ruhunu bize yıllar evvel aşıl原因 ve bugün bu toplantının düzenlenmesine vesile olan Prof. Dr. Ünsal Çalış Hocamı saygıyla anıyorum. Bütün kalbimle kendisine rahmet ve şükranlarımı sunuyorum. Umarım bu kongre, ilaç araştırmalarına ve genç akademisyenlere vizyon katar."

Türkiye'de bilimsel araştırmaya yönelik yapılan çalışmalara değinen Dekan Prof. Dr. Yusuf Öztürk, konuyla ilgili olarak şunları söyledi: "Odaklanmanın ve çok çalışmanın doğal sonucu olarak Nobel alan araştırmacılara bizden de bir isim eklendi. Prof. Dr. Aziz Sançar, DNA hasarının onarılması gibi çok kritik bir konuda bilim dünyasına katkıda bulundu. Bunlar çok önemli gelişmeler. Türk bilim dünyasına Nobel kazandıran Prof.

Dr. Aziz Sançar'ı içtenlikle kutluyorum. İlaç geliştirme, dünyanın en organize ve en pahalı Ar-Ge sürecidir. Bu açıdan DRD toplantısı bu amaca hizmet ettiği için oldukça önemlidir. Burada bulunan bütün katılımcılara en içten teşekkürlerimi sunuyorum."

DRD 2015'in, ilaç araştırmaları konusunda faaliyet gösteren kişileri bir araya getirmek ve İLARUD kurucusu Prof. Dr. Ünsal Çalış'ı anmak amacıyla düzenlendiğini söyleyen Prof. Dr. Sedef Kır, Prof. Dr. Çalış'ı saygı ve minnetle andıklarını ifade etti. DRD toplantılarına katılımlarından dolayı, Prof. Dr. Kır tarafından Gazi Üniversitesi Eczacılık Fakültesi Dekanı Prof. Dr. İsmail Tuncer Değim'e plaket takdim edildi.

Açılışın ardından gerçekleştirilen sempozyumun ilk oturumunda; "İlaç ekosistemi nasıl geliştirilir?", "Hukuksal süreçler", "Güncel düzenlemeler" gibi pek çok konu ele alındı. **Haber: Melek EKİZ**

Anadolu Üniversitesi dünyanın ve Türkiye'nin en iyileri arasında

Yükseköğretim Değerlendirme Kurulu The Times Higher Education (THE), 2015-2016 Dünya Sıralaması sonuçlarına göre Anadolu Üniversitesi, bir ilke imza atarak dünyanın en iyi 800 üniversitesi arasında yer alma başarısı gösterdi. Türkiye'den sadece 11 üniversitenin sıralamaya girebildiği listede Anadolu Üniversitesi, Türk üniversiteleri arasında 7'nci sırada yer alarak önemli bir başarıya sahip oldu. The Times Higher Education'ın, 2015-2016 Dünya Sıralaması kriterlerinde

yaptığı değişiklikler nedeniyle Türk üniversiteleri bu yıl büyük bir düşüş yaşarken Anadolu Üniversitesi ise diğer üniversitelerin aksine gerçekleştirdiği büyük atılımla bir ilke imza atmış oldu.

Geçen yıl yapılan sıralamada 85'inci sırada yer alarak ilk 100'de yer alan ve Türkiye'nin en iyisi olarak nitelendirilen Orta Doğu Teknik Üniversitesi (ODTÜ), bu yıl 400 basamak gerileyerek 501-600 bandında yer aldı. Anadolu Üniversitesi ise Türkiye'nin en iyileri olarak gösterilen Türk üniver-

siteleri arasına adını yazdırarak ilk 7'de yer aldı. Dünyanın en iyileri arasına girme başarısı gösteren 11 Türk üniversitesinin, 2015-2016 dünya sıralaması ve yer aldıkları başarı bandı ise şu şekilde; Koç Üniversitesi (251-300), Bilkent Üniversitesi (351-400), Sabancı Üniversitesi (351-400), Boğaziçi Üniversitesi (501-600), Orta Doğu Teknik Üniversitesi (501-600), İstanbul Teknik Üniversitesi (501-600), Anadolu Üniversitesi (601-800), Erciyes Üniversitesi (601-800), Hacettepe Üniver-

si (601-800), İstanbul Üniversitesi (601-800), Yıldız Teknik Üniversitesi (601-800).

Geçen yıllarda olduğu gibi üniversiteler araştırma etkisi, uluslararası görünürlük, endüstri bağlantıları ve öğretim kalitesi kriterlerine göre sıralandı. Bu yıl, geçmiş yıllardan farklı olarak listeye Mısır, Fas, Katar, Birleşik Arap Emirlikleri gibi 70 ülke ilk defa dâhil edildi. Dolayısıyla sıralama 400'den 800'e çıkarılırken aynı zamanda Türk üniversiteleri de büyük bir düşüş yaşamış oldu.

Üniversitelerin makale sayısı ve atıf oranlarının yer aldığı veri tabanı "Web of Science" yerine Türk üniversitelerinin verilerinin daha kısıtlı olduğu "Scopus" veri tabanına geçilmesi de Türk üniversiteleri için bu düşüşü beraberinde getirdi. Çok sayıda ortak imzaya sahip makalelerin etkisinin düşürülmesi de CERN gibi büyük bilimsel oluşumlarda yer alan ODTÜ, İTÜ ve Boğaziçi Üniversitesinin sıralamasını olumsuz yönde etkiledi. **Haber: Gökhan AKKURT**

erasmus+

ARTIK DAHA GENİŞ BİR COĞRAFYADA HİZMET VERİYOR

2004 yılında 76 öğrenci göndererek değişim programlarına katılan Anadolu Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Birimi; Erasmus, Mevlana gibi yükseköğretim değişim programlarının tümünde Türkiye'nin en aktif 3 Erasmus Koordinatörlüğünden biri konumunda. Anadolu Üniversitesi; akademik olanakları, Rektörlüğün yoğun desteği, kurum koordinatörlüğünün ve bölüm koordinatörlerinin özverili çalışmaları sayesinde personel hareketliliğinde ders alma ve ders verme, öğrenci hareketliliğinde ise öğrenim ve staj alanlarında Türkiye'nin önde gelen üniversiteleri arasında yer alıyor.

Sedef ORAL

Yıldan yıla artan tam zamanlı yabancı uyruklu öğrenci sayısı, uluslararası ve ulusal değişim programlarına katılan öğrenci sayısı ile Türkiye'nin öğrenci hareketliliğinde en aktif ilk 5 üniversitesi arasında yer alan Anadolu Üniversitesi; örgün, açık ve uzaktan eğitim alanlarında köklü geçmişiyle Türkiye'nin personel ve öğrenci bakımından en kalabalık nüfusuna sahip olmasının potan-

siyelini, uluslararasılaşma stratejisi ile birleştirerek bir dünya üniversitesi olma özelliğini sürdürüyor. Bu çerçevede bilimsel ve teknolojik gelişmelerin takipçisi olan Anadolu Üniversitesi, vizyon ve misyonlarını gerçekleştirme yolunda stratejik planları arasında olan uluslararası iş birliklerinin sayısını ve coğrafi kapsamını arttırmaya yönelik çalışmalarına yoğun bir şekilde devam ediyor.

Anadolu Üniversitesi, LLP/ Erasmus programını 2014 yılında Erasmus+ olarak yeniden şekillendirmesinin ardından da bu kapsamda öğretim elemanı ve öğrencilerine farklı ülkelerde eğitim-öğretim ve staj olanağı sunmayı sürdürüyor. 2020 yılına kadar sürmesi planlanan Erasmus+ Programı ile Avrupa Birli-

ği'nin bütün gençlik eğitim programları, birçok yenilik ile Erasmus+ çatısı altında birleşip alt başlıklara ayrılıyor. Gerçekleşen en büyük yeniliklerden biri ise Erasmus+ Değişim Programı'ndan faydalanma süresi ile ilgili. Söz konusu değişikliğe göre, program kapsamında yurt dışına giden bir öğrencinin lisans, yüksek lisans ve doktora süresince, her akademik kademede 12'şer ay olmak üzere toplamda 36 ay hibeli/hibesiz olarak Erasmus+ programlarından faydalanabilmesi mümkün hâle geliyor. 12 ayı aşan sürelerde ise öğrenciler, hibesiz olsa bile programdan faydalanamıyor. Erasmus+ dönemiyle gelen bir diğer önemli yenilik de hareketlilik faaliyeti gerçekleştirilebilecek coğrafyanın genişlemesi oluyor. Buna

bağlı olarak, şu ana kadar pek çok ülkeden üniversiteyle anlaşması bulunan Anadolu Üniversitesi Erasmus Koordinatörlüğü, 2015 yılında "Yükseköğretimde Ortak Ülkelerle Hareketlilik Faaliyeti" kapsamında en çok hibeyi almaya hak kazanan ikinci kurum olup bünyesine eklediği yeni ülke ve üniversiteler ile hareketlilik içinde bulunduğu coğrafyayı genişletiyor. Artık Anadolu Üniversitesi öğrencileri ve öğretim elemanları Erasmus+ programı kapsamında yapacakları değişimlerinde Çin, Endonezya, Kazakistan, Azerbaycan, Amerika Birleşik Devletleri, Kanada, Kore, Rusya Federasyonu, Güney Afrika, Bosna Hersek ve Kosova'yı da tercih edebiliyorlar.

Yükseköğretimde Ortak Ülkelerle Hareketlilik Faaliyeti, 2004 yılından beri Anadolu Üniversitesi'nde sürdürülmekte olan Erasmus hareketliliği ile benzerlik göstermekle birlikte bazı önemli yenilikler getiriyor. Bu yeniliklerden biri hibelendirme konusunda gerçekleşiyor. Buna göre program kapsamında yararlanıcılara, hibeye ek olarak yol desteği de veriliyor. Bir diğer önemli nokta ise gelen öğrenci ve öğretim elemanlarının da Anadolu Üniversitesi tarafından hibelendirilecek olması.

Anadolu Üniversitelilere ayrıcalık katan başarı

Anadolu Üniversitesi Hayat Boyu Öğrenmeyi hedef alan bir dünya üniversitesi olma yolunda günden güne kararlı adımlar atmaya devam ediyor. Ağırlıklı olarak Avrupa'yı kapsayan Erasmus+ Programı'nda, öğrenciler ve öğretim elemanları artık Amerika'yı ve Kanada'yı da tercih edebiliyor. Yükseköğretimde Ortak Ülkelerle Hareketlilik Faaliyeti projesine başvuran pek çok üniversite arasında Anadolu Üniversitesi, Türkiye'de programı, Amerika ve Kanada'yla yürütmek üzere hibe alan iki üniversiteden biri oluyor. Bu ayrıcalıklı başarı ile Anadolu Üniversitesi, Amerika ve Kanada üniversiteleri ile yürütülen işbirliği çerçevesinde öğrencilerinin eğitim faaliyetleriyle beraber sosyal, sanatsal ve kültürel yönlerinin de güçlenmesini amaçlıyor.

Kasım ayı içinde yapılacak duyuru ile Anadolu Üniversitesi personel ve öğrencilerinin, 2015-2016 Bahar Dönemi'nden itibaren programdan faydalanmaları mümkün olacak. Başvuru detayları kısa süre içinde birimin web sayfası www.uib.anadolu.edu.tr adresinden duyurulacaktır.

MURDOCK'IN GÖZÜNDEN GELECEĞİN GAZETECİLİĞİNE BAKIŞ

Ihsan Tarık ÇELİK

Kapitalizmin insan hayatı ve alışkanlıklar üzerindeki etkisi uzun zamandır üniversitelerde okutulan pek çok dersin ve eleştirel kuramın temelini oluşturuyor. İngiltere'de gerçekleşen Sanayi Devrimi'nin ardından toplum hayatında ve dünya çapında kendini derin bir şekilde hissettiren kapitalizmin; diğer bir deyişle kapitalist yaşam tarzının yoğun olarak beslediği nokta ise ekonomi. Toplumun gündelik yaşamında yer alan pek çok etken kapitalist yaşam tarzını anlamada ve yeniden yapılandırmada bu alanda çalışan bilim insanlarına yardımcı oluyor. Bu açıdan bakıldığında ekonomi politik nedenlerle yakından ilişkili olan medya kurum ve kuruluşlarının da mercek altına alınması gereken birimler arasında yer aldığı söylenebilir. Bu bağlamda ekonomi politik nedenler temel alınarak kapitalist yaşam biçimi ve tüketim kültürü üzerine farklı üniversitelerde çalışmalar sürdürülüyor. Londra Ekonomi Bilimleri Akademisi (London School of Economics) Öğretim Üyesi ve iletişim camiasının tanınan isimlerinden olan Prof. Graham Murdock, medya ve ekonomi politik ilişkisini Marxist açıdan ele alan bilim insanlarından biri. İktidar ve Ekonomi ilişkisini değişim ekseninde inceleyen Marxist Prof. Murdock ile Türkiye'de yeni medya, medya ve medyanın ekonomi politik gelişmeleri üzerine konuştuk.

Sizce sosyal medya bilgi kirliliğine yol açıyor mu?

Sosyal medya denen mecranın fazlasıyla yoğun ve karmaşık bilgi akışına sahip olduğunu söyleyebilirim. Ama bu durumu tanımlamak için "kirlilik" kelimesinin kullanılmasını pek doğru bulmadığımı da söylemek istiyorum. Günümüzde sosyal medyanın bir kısmını oluşturan; daha doğrusu sosyal medya mecralarını kullanan en yaygın oluşum ticari medya oluşumlarıdır. Sosyal medyanın yaygın oluşu ve her yere erişebilirliği, ticari medyanın gözünü bu alana dikmesine neden oluyor. Çünkü ticari medya sosyal medya kullanıcılarına gördüklerinden

daha fazlasını sunma konusunda iddialı girişimlerde bulunuyor ve sosyal medya takipçilerinin dünyayı farklı algılamasına neden olarak onları tüketim alışkanlığının içine çekmeye çalışıyor. Böyle bir ortamın getirisi de hızlı ve karmaşık bilgi akışına bağlı olarak bilgi karmaşası ortaya çıkıyor. Ama ben bu durumu tanımlamak için bilgi kirliliği yerine bilgi karmaşası terimini kullanmayı tercih ederim.

Peki, ticari medyanın sosyal medya üzerindeki etkisinden söz etmişken Neoliberal Politikaların Sosyal Medya ve Kamu Yayıncılığı üzerindeki etkilerinden de söz eder misiniz?

Hepimizin bildiği gibi İskandinav ülkeleri başta olmak üzere Avrupa'nın pek çok ülkesinde sosyal medya ve kamu yayıncılığına sansür uygulanıyor. Bu açıdan bakarsak eğer neoliberal uygulamaların yayıncılık alanında sansür etkisini biraz azalttığını söyleyebiliriz. Çünkü neoliberalizm açık pazar anlayışına dayanıyor ve buna bağlı olarak çeşitliliği de beraberinde getiriyor. Buraya kadar olumlu etkisinden söz edebileceğimiz neoliberal uygulamaların bir başka yönü ise çeşitlilikle birlikte ticari kanallar vasıtasıyla kapitalist bir sistemin yerleşmesine olanak sağlıyor oluşudur. BBC örneğinden hareket ederek bu soruyu daha kolay cevaplayabiliriz. Örneğin BBC, dünya genelinde ön sıralarda olan ve neredeyse her anlamda gündemi belirleyen bir TV kanalı. BBC'nin bu denli geniş çapta etkiye sahip olmasının altında ekonomik nüfuzunun etkisi yatıyor. Kanalin şu anki işleyişine baktarsak yönetimin ikiye ayrılmış olabileceğini görmek çok da zor olmayacaktır. Kanal yönetiminin bir kısmı tarafsız habercilik ve halk için haber yapma konusunda ısrarcı davranırken diğer kesim ise kanalın daha fazla büyüebilmesi için reklam ve benzeri gelirlerle açık olma fikrini savunuyor. Bu denli yaygın bir yayın ağına sahip olan kanalın kendini idame ettirebilmesi için başvurduğu reklam ve gelirler, kanalı bir yandan kapitalist bir çizgiye sokuyor. Ancak her ne kadar ideal habercilik peşinde koşulsa da BBC'nin günümüzde bir reklam vitrini

olduğu gerçeği yabana atılmayacak bir yerde duruyor. Başka bir deyişle neoliberal politikalar bir yandan çeşitliliği artırırken öte yandan da ekonomik anlamda kurumlar üzerinde kapitalist bir baskı kuruyor. Birey ve kurumlar üzerinde kapitalist yaşam tarzı da kendini iyiden iyiye hissettiriyor.

Sizce yeni medya teknolojilerinin kullanımı özel alan ve kamusal alan arasındaki sınırları zorluyor mu?

Aslında bu çok zor bir soru. Her şey çok hızlı bir şekilde değişmeye devam ediyor. Yeni medya çok geniş ve kapsamlı bir mecradır. O nedenle bu mecradan bahsederken hangi teknolojileri kullandığımızı bakmamız gerekiyor. Bence en kapsamlısından; İnternet'ten yola çıkarak "Yeni Medya" hakkında konuşmakta yarar var. Hepimizin bildiği gibi çoğumuz Facebook ve Twitter başta olmak üzere pek çok mecrada söz sahibi olan insanlarız. Bu mecralarda kendimizce paylaşımlarda bulunuyor, bir bakıma söz sahibi oluyoruz. Aslında farkına varmadan kamusal alana kendimizi açık hâle getiriyoruz. Başka bir deyişle, özel alanımızı kamulaştırıyoruz. Bu, bilginin devinimi açısından oldukça güzel bir mecradır ancak söz konusu kişisel çıkarlar ve özel yaşam olduğunda farkına varmadan kamusal alanda kendimizi açık hâle getiriyoruz. Dünyanın en uzak noktasında dahi olup biten her şeyden anında haberdar olurken bir taraftan da kendimizi ifşa ediyoruz.

Bence bu çok büyük bir problem; siz kişisel bilgilerinizi yeni medya ortamında paylaşıp kamuya açık hâle getiriyorsunuz ve devlet bu bilgileri veri tabanı olarak saklıyor. Her an her şekilde sizin aleyhinize kullanılacak delillere dönüşebilirler. Buradan hareketle yeni medya kullanımının kamusal alan ve özel alan arasındaki sınırı şeffaflaştırdığını söyleyebiliriz. Tüketim çılgınlığı yaygın davranış şekli olarak devam ederken yeni medya da bunu destekliyor.

Özel alanın kamusal alanından bahsettiniz, yurttaş gazeteciliği bunun neresinde peki?

Günümüzde her şey fotoğraf ve video yoluyla anında paylaşılabilir. Bu, yurttaş gazeteciliği midir? Önce bunu sorgulamak lazım. İşleyişine baktığımızda "evet" yanıtını vermemiz mümkün ancak neyin paylaşıldığını dikkate alırsak pek de öyle olmadığını görebiliriz. Bilgi karmaşasına yol açtığını kastetmiyorum ancak gazetecilik yapmak her şeyi paylaşmak yerine yararlı olan haberleri paylaşmak gibi etik bir sorumluluk gerektiriyor. İşte bu noktada ben, yurttaş gazeteciliğinin veya yeni medya haberciliğinin uygulanış biçimini kendi adıma sorguluyorum. Bilginin kaynağı, bilginin doğruluğu teyit edilene kadar bilgi yayılmış oluyor. Çünkü gazetecilik çoğumuzun zannettiği gibi salt bilgi

paylaşmak değil, bir konuyu derinlemesine incelemektir. Belirli bir bilgi birikimine sahip olan gazeteci, etrafında olup bitenleri kendi süzgecinden geçirerek yeni bir bilgiye ulaşabilen, entelektüel bilgi birikimine sahip olan kişidir. Bu kısır döngü içinde de insanların yaptığı iş yurttaş gazeteciliğinden ziyade sosyal medya kullanımı ve bilgi paylaşımı oluyor. Ben maalesef gazeteciliğin gelecekte de bu şekilde yürütüleceğini düşünüyorum.

Peki temsil ve yeni medya arasındaki ilişki nasıl sizce?

Değişim.... Yeni medyadan bahsederken sık sık karşılaşıcağımız tek kelime bu olsa gerek. Her gün hatta her saniye yeni bir değişiklik karşımıza geliyor. Önemli olan bu değişimi ne kadar verimli bir şekilde kullandığımız, yaşadığımızdır. Temsil dediğimizde de ele almamız gereken şey günün koşulları. Yeni medya sürekli değişim içinde olduğu için temsil ettiği özne ve nesnelere de sürekli bir değişim içinde. Geleneksel medyaya baktığımızda temsil ve toplumsal yaşam arasındaki ilişkiyi daha somut olarak görmek mümkün. Geleneksel medyada yer alan içerikler, beslediği toplumun izlerini daha fazla taşıdığına kanıt oluşturabilirken yeni medyada bunun aksine sürekli yenilenen bir temsil anlayışı söz konusu.

Sivrihisar Uluslararası Sportif Havacılık Merkezi Necati Artan Tesisleri, "Sivrihisar Hava Gösterileri 2015" kapsamında gerçekleştirilen etkinlikler aracılığıyla havacılığın bütün güzelliklerini göstermek amacıyla 19-20 Eylül tarihlerinde kapılarını Türkiye'nin dört bir yanından gelen havacılık tutkunlarına açtı. Başta havacılık olmak üzere farklı alanlardaki pek çok ilke de

ev sahipliği yapan merkez Türkiye'nin ilk hava parkı olma özelliği taşıyor. Sportif havacılık faaliyetlerinin ülke genelinde yaygınlaştırılması, topluma havacılığın sevdirmesi ve gelecek nesiller için bir kültür hâline dönüştürülmesini sağlamak amacıyla faaliyetlerini sürdüren merkez, Türkiye'nin sivil havacılık alanındaki kalbi olmayı hedefliyor.

Gökhan AKKURT

Sivil havacılık alanında Türkiye'nin ilk "hava parkı" olma özelliği taşıyan Sivrihisar Uluslararası Sportif Havacılık Merkezi, ülkemizin dört bir yanından gelen sportif ve amatör havacılık sevdalılarını bir araya getirdi. 19-20 Eylül tarihlerinde gerçekleştirilen Sivrihisar Hava Gösterileri 2015'e; Millî Akrobasi Pilotu Ali İsmet Öztürk, Türkiye'nin ilk kadın akrobasi pilotu Semin Öztürk ve İtalyan akrobasi pilotu Maurizio Perissinotto akrobasi gösterileriyle renk kattı. Etkinlikte, akrobasi gösterilerinin yanında paraşüt atlayışları, planör ve model uçak gös-

terileri, bisiklet yarışları, Eskişehir Motor Kulüpleri ve klasik otomobil kullanıcılarının gösterileri yer aldı. Sivil havacılık tutkunlarının büyük ilgi gösterdiği etkinliğe Eskişehir Valisi Güngör Azim Tuna, Büyükşehir Belediye Başkanı Prof. Dr. Yılmaz Büyükerşen ve Tepebaşı Belediye Başkanı Dt. Ahmet Ataç da katıldı.

Eskişehir, Türkiye'de havacılığın kalbi

Eskişehir'in, Türkiye'de havacılık sektörünün kalbi konumunda yer aldığını belirten Vali Güngör Azim Tuna, sportif havacılık faaliyetlerinin şehir için önemine değindi. Sportif havacılığın turizm açısından büyük önem sahip olduğunu ifade eden Vali Tuna, "Ha-

vacılık ve turizm alanında gerçekleştirilen bu tarz öncü faaliyetlerle birlikte ilimiz marka olma özelliğini bütün dünyada geliştirecek. Eskişehir ve Sivrihisar da, ülkemizin gözbebeği olan havacılıkla birlikte bu durumu daha kuvvetlendirmiş olacaktır." dedi. Tuna, ayrıca böyle bir etkinliğin gerçekleştirilmesinde emeği geçen herkese teşekkürlerini iletterek bundan sonrası için de huzur ve barış içerisinde nice etkinlikler düzenlenmesini ümit ettiğini dile getirdi.

"Eskişehir bir havacı şehridir"

Türkiye'nin en büyük hava kuvvetinin Eskişehir'de bulunduğu dikkat çeken Prof. Dr. Yılmaz Büyükerşen, bu anlamda Eskişehir'in gerçek bir havacı şeh-

ri olduğunu söyledi. Eskişehir'in havacılık alanında Türkiye'nin en önemli şehri ve havacılık kuvvetlerinin de kalbi konumunda olduğuna değinen Prof. Dr. Büyükerşen, etkinlik ve havacılık alanındaki görüşlerini şu şekilde dile getirdi: "Eskişehir'de Anadolu Üniversitesinin kurmuş olduğu Sivil Havacılık Yüksekokulu bugün yüzlerce pilot, hava trafik elemanı ve uçak bakım teknisyeni yetiştirmektedir. Eskişehir'in ancak sportif havacılık konusunda bir eksikliği vardı. O da Sivrihisar Uluslararası Sivil Havacılık Merkezini kuran çok değerli havacılık aşkıları ve Sivrihisarlıların katkısıyla nihayet gerçekleşmiş bulunuyor. Ben bu işin gerçekleştirilmesinde emeği geçen herkese teşekkür ediyorum. Buranın, Türkiye'nin uluslararası sivil havacılık merkezi olarak kullanılması Eskişehir'e ve Sivrihisar'a çok şey katacaktır. İnanmış insanların bir araya geldiği takdirde yapamayacağı işler yoktur, bu onlardan bir tanesidir." Havacılığın bir aşk ve hastalık olduğunu söyleyen Prof. Dr. Yılmaz Büyükerşen, "Havacılığa gönül veren gençler bu meydana iyi beceriler ve kültürler kazanacaklardır. Başta Ali İsmet Öztürk olmak üzere bu işe emeği geçenlere şükranlarımı sunuyorum. Yakın gelecekte burası 'havacılık turizm' merkezi olacaktır." diye konuştu.

"Burası Türkiye'de ilklerden bir tanesi"

Sivrihisar Uluslararası Sportif Havacılık Merkezini, ilk gördüğünde Atatürk'ün "istikbal göklerde" sözünün aklına geldiğini belirten Tepebaşı Belediye Başkanı Dt. Ahmet Ataç, ayrıca bu merkezin Türkiye'de ilklerden bir tanesi olduğuna dikkat çekti. Sivrihisar gibi önemli bir yere böyle bir merkezin kazandırılmasının takdir edilmesi gereken bir davranış olduğunu söyleyen Dt. Ataç, "Buraya katkı sağlayan herkesin

emeğine sağlık. Ayrıca burası benim toprağım ve bu yüzden gurur duyuyorum. Buraya sonsuz destek veriyorum ve vermeye de devam edeceğim." dedi.

Sivrihisar semalarında Türkiye'nin ilk kadın akrobasi pilotu

Birçok ilkin yaşadığı Sivrihisar Hava Gösterilerine, Türkiye'nin ilk kadın akrobasi pilotu ve aynı zamanda millî akrobasi pilotu Ali İsmet Öztürk'ün kızı olan Semin Öztürk, akrobasi uçuşuyla renk kattı. 24 yaşında olan ve 12 yaşından beri akrobasi uçuşları gerçekleştiren Semin Öztürk, gösterinin ardından görüşlerini şu şekilde aktardı: "Bugün burada müthiş bir duygu yaşadım ve şu anda da çok heyecanlıyım. Ancak bugün en büyük heyecanı pist başında yaşadım. Bundan sonrası için de kariyerime baba mesleği olan pilotlukla yön vermek istiyorum."

"Her babaya nasip olmaz bu gurur"

Türk Hava Kuvvetleri gösteri ekibi SOLOTÜRK pilotlarından Murat Keleş, Türkiye'nin ilk kadın akrobasi pilotu Semin Öztürk'ün gösterisinin ardından düşüncelerini şu şekilde dile getirdi: "Ali İsmet Hocam ile birlikte Semin'i bugün gözyaşlarıyla izledik. Türkiye'nin böyle ilklere ihtiyacı var. Semin bir yol açtı ve burada sıra bekleyen pek çok kızımız var. Biz de kız babasıyız ve Ali İsmet Hocama her babaya nasip olmaz bu gurur dedim."

Etkinliğe, 1986 yapımı Aviat Husky marka uçakla katılan 67 yaşındaki pilot Bob Plooler ise böyle bir organizasyonda olmaktan dolayı duyduğu mutluluğu dile getirdi. Dünya çapında pek çok şova katıldığını ve 20 yıldır da akrobasi pilotluğu yaptığını belirten Plooler, Sivrihisar'da gerçekleştirilen şovun ise kariyerindekilerin en iyileri arasında yer aldığını söyledi.

“Yarasa Adam” havacılık sevdalılarını heyecanlandırdı

“Yarasa Adamlar” adlı paraşüt atlayışıyla izleyenlere heyecanlı anlar yaşatan Türk Hava Kurumu (THK) paraşüt eğitmenlerinden Arif Kemal Buhara, yaklaşık 7 bin 200 metreden bir atlayış gerçekleştirdi. İlk defa 2004 yılında “yarasa adam” kıyafetiyle atlayış gerçekleştiren Buhara’nın bugüne kadar 2000’in üzerinde atlayışı bulunuyor. Arif Kemal Buhara, gerçekleştirdiği atlayış ile ilgili düşüncelerini şu şekilde aktardı: “Biz hafif hava araçları olarak hava akımlarını kullanarak tıpkı leylekler gibi yüzlerce kilometrelik mesafeleri uçabiliyoruz. Gökyüzünde aynı uçaklar gibi vücudunuzu bir kanatmış gibi kullanıyorsunuz. Bugün, 150 metre kala paraşütü açtım ve yatay bir iniş gerçekleştirdim. Havada yaklaşık 280 kilometrelik bir hıza ulaştım. Paraşütü açmadan önce de yaklaşık 60-70 saniyelik bir serbest düşüş gerçekleştirdim.”

Paraşütü açmadan önce gerçekleştirilen mesafe tahmininin yılların getirdiği hisse bağlı olduğunu dile getiren Buhara, “Paraşüt atlayışlarına ilk olarak 1994 yılında THK bünyesinde başladım. O günden bugüne paraşütle yatıp paraşütle kalkıyoruz. Bunca yıldır gelişen hisler de bu kabiliyetimizi ve yeteneğimizi güçlendirdi.” diye konuştu.

2014 Hedef Şampiyonu bu kez Sivrihisar semalarında süzüldü

Türkiye Şampiyonası Paraşüt Yarışması, 2014 yılı “Ferdi Hedef Dalı”nda şampiyonluğu bulunan ve 1400’ün üzerinde atlayış gerçekleştiren deneyimli paraşütçü Erdinç Koroğlu, “Bu tarz festival atlayışlarında izleyicilere keyifli bir gösteri sunabilmek için emniyeti ön planda tutuyoruz. Bu yüzden öncelikli olarak güvenli inişi amaçlıyoruz. Bugün de çok rüzgârlı bir hava vardı ve emniyetli olması için paralel bir iniş gerçekleştirdik. İnişlerde her zaman hava şartlarına göre son planlamaları havada yapıyoruz.” dedi.

Etkinliğe katılan bir diğer paraşütçü Mustafa Kavak ise güzel bir organizasyon ortamı olduğunu ve özellikle de havadan izleyicilerin harika görüldüğünü dile getirdi. İzleyenlere paraşüt sporlarını göstermenin kendileri için ayrı bir gurur olduğunu belirten Kavak, sözlerini şu şekilde sürdürdü: “Bugün 2 bin 100 metreden bir atlayış gerçekleştirdik. Yaklaşık 30 saniye serbest düşüş gerçekleştirdik ve inişe 750 metre kala da paraşütlerimizi açtık. Her şey istediğimiz gibiydi ve sorunsuz bir inişle gösterimizi tamamladık.”

Ultralight ile uluslararası uçuş olanağı

Gordiyon Havacılık Çok Hafif Hava Araçları Uçuş Okulundan Öğretmen Pilot Fevzi Ak, Türkiye’de havacılığa karşı büyük bir ilginin olduğunu ve “ultralight”ın da havacılığın en hızlı gelişen dalı olduğunu belirtti. Ultralight Pilot Lisansına sahip olabilmek için 25 saatlik uçuş ve 50 saatlik teorik bir eğitimin gerekli olduğuna değinen Fevzi Ak, “Bu eğitimlerin ardından pilot adayları, uluslararası geçerliliği olan çok hafif araç lisansına sahip olabilecekler. Ultralight’ın bu kadar gelişmesinin sebebi hem ucuz hem de herkesin yapabileceği bir havacılık dalı olmasıdır. Aynı zamanda bu lisans sayesinde yurt dışına da uçuş gerçekleştirebiliyoruz.” şeklinde konuştu.

Bush pilotluk Türkiye’de pek bilinmiyor

Sema Havacılık Firma Sahibi ve aynı zamanda bush pilot olan Oben Oğultarhan, genel havacılık sektöründe operasyon hizmetleri verdiklerini söyledi. Türkiye’de, genel havacılığın gelişim gösteremesinden dolayı “bush pilotluk” kavramının da pek bilinmediğine değinen Oğultarhan, bush pilotluk ile ilgili şu bilgileri aktardı: “Kırsal alana inebilen pilotlara, bush pilot denir. Arazide arama-kurtarma

kalı olarak tek ben yapıyorum. Ayrıca 3 genç pilotumuzu da bu alanda yetiştiriyoruz. Onlar da bu işler için gönüllü ve heyecanlılar.”

Klasik otomobil tutkusunun kardeşliğe dönüştüğü yer: “Riders&Brother”

Sivrihisar Hava Gösterilerine, klasik otomobilleriyle katkıda bulunan Riders&Brothers grubundan Harun Ümit Yaşar ise şovuyla Türkiye’de bir ilke imza attı. Gösteriye katılanlar “Riders&Brothers” şov kapsamında ilk defa bir klasik araç ile uçağın kalkışına tanıklık ettiler. İzleyenlere büyük heyecan yaşatan şovun mimarlarından Harun Ümit Yaşar, gösteriyle ilgili olarak şunları kaydetti: “Bu etkinliğe, 1950-1970 yılları arasındaki yaklaşık 30 klasik araçla katıldık. Bu etkinlikte bize yer veren herkese çok teşekkür ederim. Riders&Brother, klasik otomobil tutkusunun kardeşliğe dönüştüğü bir grup. Yaklaşık 500 arkadaş bu tutkudan dolayı bizimle birlikte yer alıyor. Bugün biz de burada olmaktan dolayı mutluyuz, gururluyuz ve size destek vermekten de onur duyuyoruz.” Klasik araçlara olan tutkusuna da değinen Harun Ümit Yaşar, “Klasik her zaman kıymetlidir ve sayısının azlığı onu daha kıymetli hâle getiriyor.” diye konuştu.

Pedallar bu kez Sivrihisar için çevrildi

Sivrihisar Hava Gösterileri farklı dallarda pek çok sporcuya kapılarını açtı. Etkinlik kapsamında gerçekleştirilen küçükler ve büyükler bisiklet yarışında, sporcular bu sefer pedallarını Sivrihisar için çevirdiler. Büyükler kategorisinde yarışan Numan Koçak, alanında öne çıkan isimlerden biri oldu.

Başta Antalya-Alanya Yol Yarışları 2’nciliği olmak üzere farklı müsabakalarda dereceleri bulunan Numan Koçak, 10 yıldır bisiklet sporuyla ilgileniyor. Deneyimli sporcu, bisiklet yarışlarına ilişkin olarak şunları söyledi: “Yarışlarda genellikle biz bisikletçiler önümüzdeki bisikletin rüzgârından yararlanıyoruz. Bunu da enerjimizi daha az harcamak için yapıyoruz. Bu şekilde enerjimizi yarışın sonlarına doğru saklayıp önümüzdeki bisikletçinin arkasından sprint atarak çıkış yaparız. Takımlarda hep bir favori vardır ve onlar hep arkada yatarak yarışlarda bu taktiği uyguluyorlar.”

Ankara Klasik Otomobil Kulübü Derneği Başkanı Deha Soykan ise amaçlarının klasik araç tutkunlarına bu işi sevdirmek ve aynı zamanda da bir aracın ne hâle gelebileceğini göstermek olduğunu söyledi. Türkiye’de klasik otomobillerin değerinin pek bilinmediğini belirten Soykan, Avrupada ise durumun daha farklı olduğunu ve bu konuda da çeşitli teşviklerin uygulandığını dile getirdi. Klasik’in ayrı bir kategori olduğuna da değinen Deha Soykan, bu yüzden diğer araçlarla aynı kategoride kabul edilmemesi gerektiğini ifade etti.

Sivrihisar, bütün havacılık aşıklarını bekliyor

Sportif havacılığın, ülke genelinde yaygınlaşmasını sağlamak amacıyla 2014 yılında hizmete açılan Sivrihisar Uluslararası Sportif Havacılık Merkezi Necati Artan Tesisleri, havacılığa gönül veren herkesi bekliyor. Türkiye’nin ilk “hava parkı” olma özelliği taşıyan merkez; sportif havacılık faaliyetlerinin ülke geneline yayılarak topluma havacılığı sevdirmek ve gelecek nesiller için bir kültür hâline dönüşmesini sağlamayı amaçlıyor. Hava parkı aracılığıyla pilotların serbest uçuşlarının yanı sıra paraşüt atlayışları ve eğitimleri, uçuş eğitimleri, model uçak gösterileri ve eğitimleri ile akrobasi gösterileri gerçekleştiriliyor.

Görseller: Anadolu Ajansı

ZAMAN MAKİNESİNİN BAŞKAHRAMANI: “SAAT”

Yelkovan mı dört döner akrebin peşinden yoksa akrep yavaş mı kalır yelkovanı yakalayabilmek için. Ya ikisinin koşuşturmasına tanıklık eden rakamlar, saniyeler, anlar, olaylar...

Havva ŞEKERCİOĞLU

Eski çağlardan itibaren zaman farklı cisimlerle, farklı şekillerle insanların hayatlarına düzen getiriyor. İnsanların yaşadıkları çağ içerisinde zorunlu ihtiyaçlar sonucunda icat ettikleri “saat” yıllar geçtikçe türlere, modellere, markalara göre farklı değerler kazanıyor ve insanların hayatlarında önemli bir yer ediniyor. Kimisi için yalnızca bir araç olan saat, kimi için aksesu-

ar, kimi için ailesinden kalan bir hatıra, kimi içinse güzel bir hediye oluyor.

Zaman kavramının karşılığı olarak bilinen saatler, insanlık tarihinin başta gelen araçları arasında yer alıyor. Geçmişte insanlar, yıldızlara ve güneşe bakarak zamanı anlamaya ve hesaplamaya çalıştı. Doğa olaylarıyla insanların zaman dilimleri hakkında fikir edindiği çağlarda, insanlar için sadece yağmurun, karın, soğuğun, sıcaklığın zamanını bilmek yetiyordu. Mevsimler insanların hayatlarını yönetip hasat zamanını, göç zamanını, barınma zamanını söy-

lüyordu. Ancak geçen süre zarfında mevsimler, gökyüzü, insanların zaman kavramındaki meraklarını tatmin etmemeye başladı. Böylece saate benzer aletlerin icadından önce insanlar, zamanı genel olarak büyük dilimlere ayırıp kullandılar. Gittikçe daha küçük zaman birimlerine ihtiyaç duyan insanlar yılı aylara, ayları haftalara bölmeye başladılar. İnsanların üretim toplumuna geçmesiyle birlikte günü gece ve gündüze bölme çalışmalarıyla zamanı da daha küçük dilimlere ayırma serüveni başlamış oldu. Yaşadıkları bir seneyi ilk olarak birimlere bölen

Sümerler ayrıca gün üzerinde de bölüm yapan ilk medeniyet oldu. Zamanı gittikçe daha küçük parçalara ayıran Sümerlerin ardından Mısırlılarla devam eden çalışmalar, tarih sayfalarında Yunanlılar ve Romalılarla iyice gelişti.

Her ne kadar zaman kavramı üzerinde Sümerler’in ilk adımı atması tarih sayfalarında yer alsa da saat, Mısırlılar tarafından ilkel de olsa hata payı az oranda olacak şekilde ölçülmeye başlandı. Nil Nehri’nin su debisini ölçmeye yarayan kanal içlerinde bulunan direklerin üzerine

yapılmış olan çentikleri ilk olarak Mısırlılar dışarıda zamanı ölçmek için kullandı.

BULUNUŞLARINA GÖRE SAATLER

“Gittikçe daha küçük zaman birimlerine ihtiyaç duyan insanlar yılı aylara, ayları haftalara bölmeye başladılar.”

Güneş saati

Tarihte insanlar, deneme şansını elde ettikleri pek çok materyal ile en doğru biçimde zamanı ölçmek istedi. Zamanı ölçmek için ilk çalışmalar ise güneş saatiyle başladı. Farklı formatlarda icat edilen ve “güneş saati” olarak bilinen ilk saatler, yüzyıllar boyunca zamanın ölçülmesi için kullanılan en yaygın araç oldu. Güneş saatlerinde saat, güneşten besleniyordu ve bol güneşin hakim olduğu ülkelerde yalnızca gündüzleri çalışıyordu. Bu saatler mermer, taş veya madeni bir zemin üzerine özel olarak hazırlanmış milin gölgesinin hareketine göre zamanın ölçülmesine yarayan bir araçtı.

Güneş saatlerinin diğer bir çeşidi de “T” şeklindeki saatlerdi. Diğer güneş saatine göre taşınabilen ilk zaman aracı olan “T saat”, MÖ 1500’lerde kullanılmaya başlandı. Birbirine bağlanmış iki çubuktan oluşan T saatlerde, kısa çubuğun gölgesi uzun sapın üzerindeki numaralara yansiyordu. Gün içerisinde tutulma şekilleri değişen T saatler, sabahları doğuya

doğru, öğleden sonraları ise batıya doğru tutuluyordu. Bu tarihlerde T saatlerde ayrıca 1’den 10’a kadar sayılar kullanılıyordu. Ancak T saatte de günün belirli zamanlarındaki gölge uzunluklarının yeteri kadar ölçülememesi yüzünden tam anlamıyla hatasız bilgi alınamıyordu.

Saati bulan ilk uygarlık olan Sümerlerle başlayıp Mısırlılar ve Babillilerle devam eden güneş saatleri çeşitlerini Yunanlılar daha da geliştirdi. Tarihi kaynaklarda yer alan bilgilere göre Romalılar ilk güneş saatlerini MÖ 1. yüzyılda yaptı.

Güneş saati üzerine her ne kadar farklı çalışmalar ve uygulamalar yapılsa da bu saat karmaşık bir sistemdi ve çok esnekti. Daha kolay uygulamalara ve akşam saatlerine duyulan ihtiyaçlar sonucunda, insanlar değişik arayışlara girdiler ve zamanı ölçebilmek için gökyüzüyle ilişkisi olmayan başka araçlara yöneldiler.

Kum saati

Tarihi kayıtlar M.Ö. 3000 yıllarında Çinlilerin kum saati kullandığını gösteriyor. Çinlilerden, ticaret yolu ile Kaldelilere geçen kum saatinin, Filistin’e, Mısır’a, oradan Eski Yunanistan’a ve Roma’ya yayıldığı biliniyor. Birbirlerine bir delikle bağlı olan üstleri şiş, ortası dar iki cam kabın içlerinde önceden bilinen bir süre karşılığında kum hacmi bulunuyordu ve üst kabın içerisinden akmaya başlayan kum, alt kaptan

birikince ters çevrilerek ölçüm yapıyordu böylelikle de akışkan cisimlerden saat yapılıyor ve bu saatler gece de kullanılabilirdi.

Su saati

İnsanlar güneş saatlerinden sonra su saatleri sayesinde, zaman kavramına karşı yeni bir bakış açısı kazandı. İlkel şartlarda oluşturulan güneş saatleri, belirli bir zamanı gösterirken su saatleri ne kadar zaman geçtiğini de gösteriyordu. Bu sebeple çoğu tarihkaynakta su saatinin icadı zaman ölçümünün gerçek başlangıcı sayılıyor. Su saatlerinde oluşturulan sistem, yalnız günü ölçüyordu. İlk önce akan suyun üzerinde hiçbir işaret yokken sonraları su kaplarını işaretlerle 24’e ayırdılar. Böylece su, deliklerden aktıkça bu işaretlere göre saat dilimleri ölçülüyordu.

Tam olarak ne zaman icat edildiği bilinmeyen su saatlerini Mısırlılar icat etti, daha sonra Yunanlılar tarafından bu saatlerin mekanizması geliştirildi. Su saatlerine su hırsız anlamına gelen “klepsydra” deniyordu. Su saatleri diğer saatlere oranla yüzyıllar boyunca mekanik saatlerin bulunmasına kadar kullanıldı. MÖ 250’de Arşimet, yaptığı su saatine dişliler ekleyerek gezegenleri ve ayın yörüngesini de buldu. Bu icatların ardından daha gelişmiş su saatleri MÖ 100 ve MS 500 yılları arasında Yunan ve Romalı horolog ve astronomlar tarafından yapıldı.

Eski çağlarda ayrıca su saatlerinin ticareti de yapıldı. İskenderiye’deki saatçiler hem dünyadaki pek çok bölgeye su saati sattılar hem de kendi kendine çalışan otomatik su saatini icat ettiler. Otomatik su saatlerinde mekanizma silindirlerle çalışıyor; geceyi, gündüzü, ayları, saatleri kendi kendine ayarlayıp ölçüyordu. Bu saatler insanın çalıştırmasına gerek olmadan kendi kendine çalışıyordu.

Ateş saati (Mum saati)

Zamanı ölçmek için oluşturulan bir diğer saat türünü ise “ateş saati” oluşturuyor. Bu saatlerde zaman belirlemek petrol lambasının alevi ile çalışan saat mekanizmasında, tüketilen yağın bölmeli bir saydam kaptan izlenmesi ya da kısalan mumun gölgesinin arkadaki bir cetvel üzerindeki boyuna göre oluyordu.

Özellikle Çin, Japonya, ve Kore’de ateş saati sıklıkla kullanılıyordu. Bu saatler çoğunlukla tapınaklarda, ödağacı ve benzeri kokulu nesnelere dövülerek toz haline getiriliyor ve sonra da sıkıştırılarak saydam bir tüp içine yerleştiriliyordu. Zaman ölçümü tüp içinde ateşin ulaştığı yere göre yapıyordu. Diğer saatler gibi değişik türleri olan ateş saatlerinde ayrıca ipe bağlanan iki küçük ağırlık, alev ipi koparınca bakır bir yüzeye düşüp ses çıkarıyordu böylece bu saatler alarm olarak da kullanılıyordu.

MEKANİK SAATLER

1250 yılından sonra Avrupa'da yavaş yavaş güneş, kum, su ve ateş saatleri haricinde mekanik saatlerin büyük modelleri icat edilmeye başlandı. 1275 yılında günde bir tam tur atacak olan çarkın icat edilmesi ile 24 saat kavramı oluştu. Saat mekanizmasında önemli bir yere sahip olan saat maşasının icadı ile kendini tamamlayan mekanik saatlerin içerisinde, o yıllarda akrep ve yelkovan bulunmuyordu. Çok detay içermeyen bu saatlerde belirli aralıklarla saatin ses çıkarması yeterli sayılıyordu. O zamanlarda yapılan ve günümüzde de çalışmaya devam eden 1386 yapımı İngiltere'deki Salisbury Katedrali'ndeki saat bunun bir örneği olarak biliniyor.

Mekanik saatler, yapılan uzun çalışmalar ve buluşlar sayesinde küçüldü ve 16. yüzyılın başlarında boyna asılan zemberekli saatler kullanılmaya başlandı. Zemberekli saatler de gün içerisinde birkaç saat hata payı olmasına rağmen denge yayının bulunması ile bu sapma 10 dakikaya kadar indirildi. Ardından saat içerisinde sapma oranları ve diğer mekanizmalar çeşitli bölümlere ayrıldı ve birbirlerine bağlandı. 1728 yılına gelindiğinde İngiliz John Harrison aracılığı ile kronometre bulunarak saat en küçük zaman dilimine ayrıldı. Saatlerde akrep ve yelkovanın kullanılması

ile hata payı sıfırlandı. Mekanik saatlerin zaman içerisinde gelişmesi sonucunda saatler, 1800'lü yıllarda devlet adamlarının birbirlerine verdikleri önemli hediyelerin başında yer aldı.

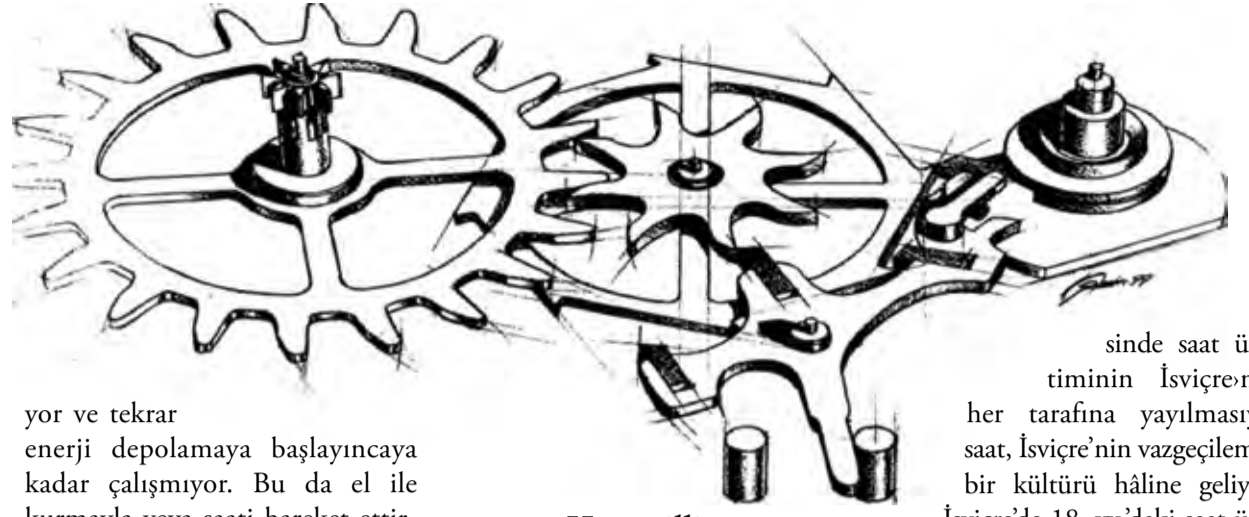
Mekanik saatler mekanizmalarına göre ikiye ayrılıyor:

1-Kurmalı saatler

Tamamen manuel olarak çalıştırılan bu saatlerin ayarları kurma kolundan yapılıyor. Mekanizması içerisinde yer alan zembereğin yayının açılıp kapanmasıyla saat, mekanik enerji depoluyor. Enerji bitene kadar saat çalışıyor. Enerjisi bitince de çalışması için tekrar kurma kolundan kurulması gerekiyor.

2-Otomatik saatler

Genel olarak kurmalı saate benzesen de otomatik saatlerin tek farkı, makineye takılı bir rotor (yarı volan tarzındaki parça) sayesinde kurma işlemini kendine yapıyor. Bu mekanizma ile beraber saat kolda hareket hâlindeyken rotor ileri geri dönerek zembereği kuruyor. Böylece kurma işlevi otomatik olarak sürekli kendiliğinden yapılmış oluyor. Eğer otomatik saatler enerjisi bitinceye kadar hareketsiz kalırsa saat duru-

yor ve tekrar enerji depolamaya başlayınca kadar çalışmıyor. Bu da el ile kurmayla veya saati hareket ettirmeyle mümkün oluyor.

Kuvars (Pilli) saatler

Günümüze yaklaştıkça 1952 yılında pil teknolojisinin saatlere uyarlanması ile mekanik saatlerde saatin mekanik enerjisini sağlayan zembereğin yerini kuvars saatlerde pil alıyor. Yalnız bu mekanizma da pil tek başına yeterli olmadığından, mekanizmanın hatasız çalışması için entegre ve bobin kullanılıyor.

Pilli saatler de analog ve dijital (elektronik) olmak üzere iki ana gruba ayrılıyor:

1-Analog (kuvars) saatler

Akrep, yelkovan ve saniye ibreli yapılan bu saatlerde kadran üzerine saat ve dakika göstergesi çizilerek saatin kaç olduğu biliniyor. Ayrıca bu saatlere tarih, alarm, zaman tutucu özelliği de ekleniyor.

2-Dijital (elektronik) saatler

Dijital saatlerde analog saatlerdeki mekanizmada olan bobin parçası yoktur. Dijital saatlerdeki pil, entegre ve mürekkepli cam sayesinde elektronik çalışarak zamanı gösteriyor. Dijital saatlerde oluşturulan mekanizmada saniyenin ritmini ve enerji dengesini entegre üzerindeki parçalar sağlıyor.

Hem pilli hem mekanik saatler

Hareket enerjisine sahip bu saatler, pilli saatler gibi pil enerjisini kullanırlar fakat bu kullanımda farklar oluyor. Otomatik saatlerde kullanılan rotor mekanizması, bu saatlerde zembereği değil de özel şarjlı pilli dolduruyor. Bu şarjlı piller sayesinde saatin pil ihtiyacı 15-25 yıl arasında gerekmiyor.

Işık enerjili saatler

Bu saatlerde pilli ve mekanik saatlerdeki gibi şarjlı pil kullanılıyor. Fakat diğer saat türlerine göre farkı rotor gerekiyor. Işık enerjili saatlerin özelliği saatin kadranına ışık enerji sisteminin yerleştirilmesi oluyor. Böylece mekanizmada var olan ışığı gören sistem sayesinde ışık enerjiye dönüştürülüp pilli şarj ediyor. Pil sürekli şarj halinde olduğu için saat düzenli çalışıyor.

Saati kültürünü yayan ülke İsviçre

Her ne kadar saat Mısır'da bulunup Avrupa'nın ve Asya'nın çeşitli ülkelerinde geliştirilse de tüm dünya genelinde İsviçre saat kültürünün oluşumu ve saat üretimi konusunda birinci sırada yer alıyor. Bu başarı 17. ve 18.yüzyılda saat endüstrisinin Cenevre, Jouxte ve Kanton Neunburg'da yoğunlaşmasıyla başlıyor. Geçen zaman içeri-

sinde saat üretiminin İsviçre'nin her tarafına yayılmasıyla saat, İsviçre'nin vazgeçilemez bir kültürü hâline geliyor.

İsviçre'de 18. yy'daki saat üretimi el işçiliği ile yapılıyor daha sonraları saatlere olan talep dolayısıyla atölye biçimi üretime geçiliyor. Ardından 19. yy.'ın ikinci yarısında da fabrika üretimine geçiliyor. Ayrıca İsviçre'deki "Swiss Made" (İsviçre Yapımı) sembolü dünyaca tanınan ve saygınlık uyandıran bir sembole dönüşüyor. İsviçre işçiliğinin sembolleştiği saat sektörü, gelişen teknolojinin de kullanımıyla oldukça yüksek bir kaliteye ulaşıyor. Böylece oluşan saat kültüründe İsviçre tüm kıtalara saat üreten bir ülke oluyor. Gelişen ve sürekli değişen teknolojinin, modanın öncülüğünde üretilen saatlerdeki kaliteye göre belirlenen fiyat aralığına oldukça geniş olması, tüketim kültürüyle beraber belirli markalara ait saatlere sahip olma isteği insanların saati günlük hayatlarında kullandıkları bir eşyadan çok, tarihi bir miras, bir değer, bir statü göstergesi olarak görmelerine sebep oluyor. Bu da yüzyıllardır kaliteden ödün vermeden oluşturulan İsviçre saatlerinin popülerliklerinin her geçen gün artmasına neden oluyor.

Kaynaklar
<http://www.samilsaat.com/SAAT-HAKKINDA-GENEL-BILGI,DP-8.html>
<http://www.edipsaat.com/saat-tarihi.shtml>
<http://www.saatiniyarat.com/saat>
<http://www.nkfu.com/saatin-tarihi-gelisimi/>
<http://www.abecem.net/bilim/saatin-oykusu.html>
Görsel Kaynaklar
<http://data2.whicdn.com/images/54284302/large.jpg>
<http://thumbs.dreamstime.com/t/reloj-de-sol-2853831.jpg>
<http://www.turkcebilgi.com/images/imgk/mum-saati.jpg>
http://1.bp.blogspot.com/_0FAMU94zw0/Tz1GiGzQHII/AAAAAAAAAS4/8mlhIS2MyXA/s1600/water_clock_susaati.gif
http://images.clipartdogo.com/files/ss/thumb/740/74070187/old-hourglass-isolated-on-a_small.jpg
<http://www.horibiter.com/media/uploads/2013/12/Graham-Chronofighter-drawing-for-Horibiter1.jpg>
<http://www.saatport.net/wp-content/uploads/2011/09/omega-george-daniels-co-axial-watch-movement-02.jpg>

"30. Yıl Öğrenci Sergisi"nin açılışı gerçekleştirildi

Anadolu Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi, kuruluşunun 30'uncu yılını kutlamak amacıyla "30. Yıl Öğrenci Sergisi"nin açılışını gerçekleştirdi. Eskişehir Büyükşehir Belediyesi Atatürk Kültür Sanat ve Kongre Merkezi Sergi Salonu'nda gerçekleştirilen açılışa, Eskişehir Büyükşehir Belediye Başkanı Prof. Dr. Yılmaz Büyükerşen, Anadolu Üniversitesi eski Rektörlerinden Prof. Dr. Engin Ataç, Anadolu Üni-

versitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Dekanı Prof. Emel Şölenay, Anadolu Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Dekan Yardımcısı Yrd. Doç. Dr. Çiğdem Taş Alicenap ve Anadolu Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi öğretim elemanları katıldı.

Ankara'da meydana gelen patlama nedeniyle açılış konuşması yapılmayan etkinlikte, Anadolu Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Dekanı Prof. Şölenay, "30. Yıl

Öğrenci Sergisi, fakültemizin 30.yıl etkinlikleri kapsamında önceden planlanan bir sergi. Sergimizde tüm öğrencilerimizin çalışmaları ve tabii ki öğretim üyelerimizin emekleri yer alıyor. Ayrıca Ankara'da yaşanan olayda hayatını kaybeden vatandaşlarımıza Allah'tan rahmet diliyor, yakınlarına baş sağlığı diliyoruz. Sergimize katılan herkese de teşekkür ediyoruz." şeklinde konuştu. ■

Haber: Onur ŞEN

Anadolu Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Resim Bölümü öğrencileri Ahmet Kutu ve Muzaffer Filiz'in eserlerinin yer aldığı "Kot-II" isimli karma serginin açılışı İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Seminer Salonu'nda gerçekleştirildi.

Serginin açılış konuşmasını yapan Fakülte De-

kani Prof. Dr. Recai Dönmez, yeni eğitim ve öğretim döneminin ilk sergisini açtıkları için İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi olarak çok mutlu olduklarını ifade etti. Prof. Dr. Dönmez, "Ahmet Kutu ve Muzaffer Filiz gibi yetenekli gençlerle birlikte sergi açtığımız için mutluluk duyuyorum. Bu iki arkadaşımız da gerçekten çok yetenekli, ileride çok iyi sanatçılar olacaklar." dedi.

"Kot-II" adlı karma sergi açıldı

Sergiyeye neden "Kot-II" ismini verdiklerini anlatan Ahmet Kutu ise "Kot kelimesi 'zemin katın altında yer alan daire' anlamına geliyor. Biz de zeminin altındayız ve iki kişiyiz. Bu yüzden sergimizin adı Kot-II." şeklinde konuştu. Açılışa gelen herkese teşekkürlerini ileten Filiz ve Kutu, sergiyi geçen davetlilere eşlik etti. ■

Haber: Işıl AKIN

GELECEK KUŞAKLARA BIRAKACAĞIMIZ MİRAS: SÜRDÜRÜLEBİLİR ŞEHİRLER

Anıl AKSOY

Daimi olma yeteneği olarak nitelendirilen sürdürülebilirlik kavramı, ekoloji biliminde biyolojik sistemlerin çeşitliliğinin ve üretkenliğinin devamlılığının sağlanması biçiminde tanımlanıyor. Birleşmiş Milletler Çevre ve Kalkınma Komisyonunda ise sürdürülebilirlik, “İnsanlık, gelecek kuşakların gereksinimlerine cevap verme yeteneğini tehlikeye atmadan, günlük ihtiyaçlarını temin ederek, kalkınmayı sürdürülebilir kılma yeteneğine sahiptir.” şeklinde geçiyor. Dünyadaki sınırlı kaynakları mümkün olduğunca az tüketip yeniden üretmek, doğaya ve başkalarına yük olmadan kullanmak, sürdürülebilirliğin temel niteliği olarak karşımıza çıkıyor. Bunları sağlarken modern yaşama adapte olup unuttuğumuz tutumluluk, sosyal ilişkiler, paylaşma gibi ilkeleri yeniden harekete geçirmek de yine bu kavram içerisinde değerlendiriliyor. Sürdürülebilirlik kavramı, yaşanabilir şehirleri tanımlamak için de kullanılıyor. Sürdürülebilir şehir kavramını, Anadolu Üniversitesi Fen Fakültesi Biyoloji Bölümü Ekoloji Anabilim Dalı Başkanı ve aynı zamanda Türkiye Sağlıklı Kentler Birliği Danışma Kurulu Üyesi Prof. Dr. Cengiz Türe ile konuştuk.

Sürdürülebilir şehir kavramı nasıl tanımlanabilir?

Sürdürülebilirlik kavramı artık çok moda bir terim. Sürdürülebilir ekonomi, sürdürülebilir yaşam gibi her şeyde kullanılmaya başlandı. Ancak sürdürülebilir şehir kavramının bence en önemli özelliği; kentlilerin ve kanaat önderlerinin, sürdürülebilir çözüm üretme yeteneğine sahip olması. Sürdürülebilir çözüm üretme yeteneğine sahip olmadığınız zaman sürdürülebilir bir kent veya yaşam yaratma şansınız da olmaz.

“Sürdürülebilirlik, kaybedeni olmayan bir oyun kurmaktır”

İnsanlar eğer ekolojik yaşam kültürünü benimsemelerse sürdürülebilirlik sözde bir kavram olmaktan öteye geçemez maalesef. Kentler aslında yapay bir ekosistemdir, yani doğada var olan ekosistemin girdilerine muhtaçtır. O nedenle kentler bu girdileri tüketerek yaşamlarını idame ettirirler. Bunun sonucunda da dışarıdaki ekosistem servislerinin giderek azalmasına ve tükenmesine neden olurlar. Eğer sürdürülebilir bir kentten söz ediyorsak, bu değerleri hem kullanmak hem de koruyacak bir yapıya sahip olmak gerekiyor.

Anadolu Gazetesi’ndeki ‘Şehirlerin İtibarı’ başlıklı yazınızda, yeşilin aslında bir metafor olduğundan söz ediyorsunuz. Yeşil denildiği zaman aklımıza ne gelmeli?

Yeşil, artık bir renk değildir; yeşil, doğaya ait bir özür, bir sanattır, düşünce biçimidir. Rengin arkasında yatan bir zihniyettir. Yeşil şehir denildiği zaman kentin yeşil olduğunu mu düşünüyorsunuz? Çölde inşa edilmiş bir kent de yeşil olabilir. Yeşil kavramı aslında ekolojik arka plandır, doğada var olan dinamikleri, doğanın ritmini kent yaşamı içerisine adapte edebilme becerisidir. İnsan, doğada olmayanı yaratan bir varlıktır. Doğada makine yoktur, peynir yoktur, un yoktur, şeker de yoktur. Biz bunların hepsini doğadan çıkarırız. Bunların, doğanın dinamiklerine aykırı olmayacak şekilde dizayn edilmesi yeşil metaforuyla anlatılıyor.

Yaşanabilir şehirler hangi temellere dayanmalıdır?

Yaşanabilir şehirlerin kıstası; “Siz bu kentte yaşamaktan mutlu musunuz?”, “Bu kentte sağlıklı yaşadığınızı düşünüyor musunuz?” sorularına verilecek cevaplardır. Burada iki temel nokta vardır. Birincisi, o kentte yaşayan insanların yüzlerinin gülüyor olması ve kendilerini sağlıklı hissetmeleridir. İkincisi ise yaşam alanlarının enerjiye ve suya bağımlılığı açısından en az çevresel etkiyi yaratan ve kaynakları en verimli kullanan altyapıya sahip olması gerekir. Ulaşımının en kısa yoldan, en az araçla ve en az çevresel etkiyi yaratarak gerçekleştirilmesi önemlidir. Kentlerdeki yerel yönetimlerin planlamalarını, ulaşımı baz alarak yapmaları gerekir. Kentleri daha yaşanabilir kılmak için insanların yaşam kalitelerini aşağı çekmeden,

yapılaşmadaki, ulaşımındaki ve iş ortamlarındaki çevresel etkiyi en aza indirmek gerekiyor. Bu da insanın sahip olduğu “ekonomik zekâ” yerine “ekolojik zekâ”yı devreye sokmasıyla mümkün olabiliyor.

“Yerel yönetimler, toplumun bir adım önünde olmalıdır”

Yerel yönetimlerin toplumun bir adım önünde olması, toplumda bu düşüncenin gelişmesi için birtakım çalışmalarda bulunması gerekiyor. Ancak ondan sonra kendisinin yaptığı hizmetler anlaşılır, takdir görür ve yönetim anlamındaki sürekliliği sağlanır. Yerel yönetimler bunun temelini oluşturur. Bugün kapıdan çıktığımız anda, yerel yönetim hizmetleriyle karşılaşıyoruz. Çöpümüzden tutun da yollarımıza kadar, kent içinde yaşamımızın kalitesi, mutluluğu, sağlığı yerel yönetimlerin hizmet kalitesiyle doğru orantılıdır. Kent atıklarının gereği gibi değerlendirilmeside önemlidir. Yani çöpleri toplayıp kentin kıyısına yığan bir belediye, kenti temiz gösterebilir ancak kent dışında yarattığı ekolojik etkiyle doğru bir görüntüye sahip olmaz. Yani Türk tabiriyle “halının altına süpürmemek” gerekiyor.

Yeşil alanların oluşması ve nitelikleri önemli. Yeşil alanları sadece park olarak düşünmemek gerekiyor. Daha doğal, kent ormanları gibi tasarımlara önem verilmeli. Çünkü parklar aslında enerji tüketen, beton oranı, beton altyapısı yüksek yapay alanlardır. Güzel bir görüntü oluştururlar ama arka planında önemli çevresel etkiler barındırır. O nedenle daha doğal, insan elinin değmediği alanlara ve bunların korunmasına ihtiyacımız var.

Biz kentli insanlar olarak ne yapmalıyız?

İnsanlar kentlerde zorunlulukları yaşıyor ve bu zorunluluklar içinde bir çıkış yolu bulmak zorunda kalıyor. Ülkemizde insanlara sağlıklı yaşam kalitesi sunan bir kent anlayışının yaygın olmadığını görüyoruz. Sağlıklı kentler için bizi yöneten insanların sürdürülebilir kent anlayışını benimsemiş ve bu anlamda çalışmalar yapmayı düşünen insanlar olması gerekiyor. Çünkü “yeşil alan istiyorum” deyince, kendiniz gidip bir yeşil alan oluşturamazsınız. Daha çok yeşil alana sahip ve ekolojik değer yaratmış bir kent dinamiği yaratacak yerel yöneticilere ihtiyacımız var. Bir de ne istediğimizi çok iyi bilmemiz gerekiyor. Sadece kendimiz için mi bir şey istiyoruz yoksa bizden sonraki kuşaklar için mi daha iyi bir dünya istiyoruz? Sürdürülebilirlikteki sihirli kelime: “Benden sonrası” Benden sonraki kuşaklar da en az benim kadar bu dünyadan yararlanabilmeli ya da en az benim kadar ekolojik değerleri yaşayabilmelidir. Yani sizin yaşamınızı destekleyen unsurları sizden sonraki insanlar için de var olacak şekilde kullanmak gerekir. Kentli olarak öncelikle bunu tasarlamak zorundayız. Sonraki nesil için yeterli kadar yeşil alan, tarım alanı, su kaynağı ve temiz enerji kaynağı var mı? Çünkü bu mevcut enerji kaynaklarıyla sürdürülebilir bir dünya hayal. Fosil yakıtlar sürdürülebilir değil, bir süre sonra bitecekler. Fosil yakıtların çevresel etkileri de sürdürülebilir değil. O yüzden bizim yenilenebilir enerji kaynaklarını devreye sokmamız gerekiyor. Burada önemli olan “yeteri kadar kullanmak”. Yeteri kadar

kullanmakla tasarruftan bahsetmiyorum. Ne yeterlidir insan için? Yeterlilik kavramını, kalite unsuru olarak görmemiz gerekiyor. En lüks kullanan yerine, yeterince kullanmak en önemli kentli unsurlardan birisidir.

Türkiye Sağlıklı Kentler Birliğinde Danışma Kurulu Üyesi olarak da görev yapıyorsunuz. Bu birlikten bahsedebilir misiniz?

Türkiye Sağlıklı Kentler Birliği, 2014 yılında Sağlık Bakanlığı öncülüğünde kurulmuş, Dünya Sağlık Örgütü kapsamında oluşturulmuş ve şu anda 50 yakın belediyenin üye olduğu bir birlik. Belediyeler; tecrübelerini paylaşmak, kentler arasındaki sağlık alanındaki eşitsizlikleri gidermek ve topluma daha sürdürülebilir bir yaşam alanı sunmak için bir araya geliyor. Kurum, uluslararası bağlantılarıyla kentlilik bilinci yaratıyor, üyeleri arasında bununla ilgili olarak birtakım proje ve konferanslar düzenliyor. Eskişehir’de Tepebaşı ve Odunpazarı Belediyesinin üye olduğu birlik, madde bağımlılığında engelli sorunlarına kadar kentle ilgili her türlü konuyu tartışıp, sürdürülebilir çözümler üretmek adına faaliyet gösteriyor.

Hakan Bilginer ve Onur Bilgin, ikisi de Ekşi Sözlük'te tanıştılar ve uzun yıllar burada yazdılar. Edindikleri deneyimi daha sonra Zaytung'la yeni bir boyuta taşıdılar. İkili, Zaytung'un bilinen ve bilinmeyenlerini anlattı.

Çiler ÖZCEYLAN

"Zaytung" isminin ortaya çıkışını bizlerle paylaşır mısınız?

Zaytung, 2009'un sonlarında kurulan bir site. Amatör bir girişim olarak başladı. Ben (Hakan Bilginer) elektronik mühendis-yim, Onur Bilgin ise avukat. İki-miz de uzun zamandan beri Ekşi Sözlük'ten tanışıyorduk. Zaytung, çalışırken boş zamanlarımı değerlendirmek için can sıkıntısıyla açtığım bir sitedi. İlk açtığımda içerik falan düşünmedim. Site açayım da içini nasıl olsa bir şeylerle doldururum diye başladığım bir işti. Sonra yavaş yavaş içerik listesi çıkmaya başladı.

Hemen hemen her konuyla ilgili esprili haberler yapma fikri nereden çıktı?

"The Onion News" adlı mizansen haberler yapan bir ABD sitesinin sağlıklı bir okuyucusuydum. Zaytung'un yaptığına benzer bir site. O sitenin çakmasını yapayım diyerek başladığım bir siteydi.

Başlangıçta Zaytung'un insanlar tarafından bu kadar sevilleceğini tahmin ediyordunuz mu?

O zaman için Türkiye'de yeni bir mizah türüydü. Birkaç site daha vardı. Komik ve zekice geldi sanırım. İnsanlar bir şeylerle iyi bir şekilde dalga geçilmesine o aralar hasretlerdi diye düşünüyorum. Aslında her şey hikâye bir anlamda. İyi bir şey yapıyorduk ve ona geldiler.

Nasıl bir çalışma şekliniz var?

Geç kaldın, erken gittin durumu yok. Çoğunlukla kendi keyfimiz için iş yapıyoruz. Ortalama öğlen 14:00 gibi başlayıp akşam 18:00-19:00 gibi biten bir iş. Tamamen bilgisayarın başında. Ofis falan kullanmıyoruz.

Zaytung'un ticari başarısı nasıl?

Zaytung'un ticari bir anlamda başarısı varsa normal klasik reklam anlayışından ziyade içeriğe dayalı reklam anlayışını firmalar bazında oturtmuş olmasıdır. Kendi reklam modelimizi oturttuğumuz için bir yandan da ajans gibi çalışıyoruz. Sitenin içeriğine uygun reklam oluşturamaya çalışıyoruz. İşin tek sıkıcı yönü bu; bizi uğraştırıyor. Bizim diğer başarımız da genelde reklam veren marka, talepleri ile gelir, "Şu şekilde yayımlayabilir miyiz?" diye revize verir. Biz de markaya biz revize veriyoruz, "Şu şekilde düzeltin öyle yayımlayalım." şeklinde. Öyle bir şımarıklığımız var. "Cool" olma durumumuz var! Çok aramızın açılmışlığı da var bu yüzden reklam verenlerle.

Şu an sitenizde haber yazan kaç kişi var?

5 kişilik bir editör kadromuz var.

Haber gündeminizi nasıl oluşturuyorsunuz?

Skype'ta biz 5 editör her gün bir araya gelerek haber toplantısı yapıyoruz. O gün hangi içeriği oluşturacağımıza karar veriyoruz ve içerikleri oluşturuyoruz. En başta hangi konuya gireceğimize karar veriyoruz. Elimizde ne var? Gündemde neler var? Yeterince üzerinde konuşabileceğimiz bir konu var mı? Mutlaka girmemiz

gereken bir konu varsa o gün ondan kaçamıyoruz ve onunla ilgili bir şey yapıyoruz. Eğer öyle bir şey yoksa çok gündem içerikli gitmek yerine eşit ağırlıkta yürütmeye çalışıyoruz.

Yanılmıyorsam dışarıdan da size haber geliyor? Gelen haberlerin günlük sayısı nedir ve gelenleri nasıl bir değerlendirmeye tabi tutuyorsunuz?

Günlük yoğunluğuna göre değişiyor. Ortalama 200 civarında. Özellikle son dakika haberlerinin yüzde 90'ı kullanıcıdan geliyor. Ama her gelen yayımlanmıyor. Bir değerlendirmeye tabi tutuluyor. Şunları alalım, bunları almayalım şeklinde kararlar veriliyor. Aktüel içeriklerde herhangi bir sıkıntı çekmiyoruz. Mesela yolda önemli bir şey oldu, 10 dakika içinde mutlaka elimize bir şey düşüyor bizim. Allah razı olsun diyoruz insanlardan.

Yaptığınız haberler ile ilgili eleştiriler alıyor musunuz?

Bir noktada yaptığımız iş tepki çekiyor. Seçmen ya da troll dediğimiz kesimden tepki geliyor fakat umursamıyoruz. Zaytung'un yaptığı en önemli şeylerden birisi bloklamaktır. Çok hızlı tepki veriyoruz. Doğrudan blokluyoruz. 2,5 milyon takipçimiz var şu an Twitter'da. 500 bin kişiyi de biz blokladık. Facebook sayfasında da 450 bin takipçi varsa en az 50 bin kişiyi biz bloklamışızdır. Biz onları tamamen görmezden gelme şeklinde ilerliyoruz ve en sağlıklı cevap da bu

olmuş oluyor. Bunların dışında resmi kurum ve kanallardan gelen herhangi bir kısıtlama vb. olmadı.

Sosyal medya sizi nasıl etkiledi? Katkısı için neler söyleyebilirsiniz?

Bizim şans eseri kurulduğumuz dönem yani 2009-2010 yılları, Twitter ve Facebook'un yükselişe geçtiği bir dönemdi. Bundan 3 sene önce ikisi de yoktu. 3 sene önce yapsaydık Zaytung belki yine tutulurdu ama bu kadar hızlıca tutulmazdı. Biz yaptıktan 3 ay sonra keşfedildi ve o günden sonra da hâlâ popüler. 3 ayda popüler olmazdı örneğin çünkü bizim içeriklerimiz sosyal medyada çok hızlı yayılıyor. Özellikle Twitter'ın bizim hızlı yayılmamızda çok büyük bir katkısı oldu.

Haberlerinizi topladığınızı "Zaytung Almanak" kitapları da ilgiyle karşılandı mı?

Fena değil. Ortalama 10 -15 bin sattı.

Son olarak bize verdiğiniz bu röportajdaki demeçleriniz gerçek mi yoksa yalan mı?

Bunu hiçbir zaman bilemezsiniz. Ağzımıza geleni söyledik. Bilmiyoruz!

GÖRSELLER:
http://www.apilpublishing.com
https://twitter.com/zaytung

HUKUKİ AÇIDAN VERİLERİN TİCARİLEŞTİRİLMESİ

Mehmet Ekrem CEYLAN

Hem ticaret hem de bilişim konularıyla keşilen hukuki verilerin ticarileştirilmesi durumu yalnızca ticaret hukukuyla uğraşan insanları değil tüm toplumu ilgilendiriyor. Çünkü toplum artık bilgi çağında yaşıyor ve sosyal medya hesaplarını kullanmaktan kendini alamıyor. Peki, "Ücretsiz üye olduğumuz bu sosyal medya hesaplarında girdiğimiz kişisel verilerimizle şirketlere katkı sağlamıyor muyuz?", "Veri denilen şey yalnızca hesaplarımızda bir paylaşım olarak mı duruyor?" İstanbul Şehir Üniversitesi Hukuk Fakültesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Tekin Memiş, Anadolu Üniversitesi'nde konuk olarak katıldığı konferansta bu verileri hem ekonomik hem de toplumsal boyutuyla anlattı.

Toplumun ve ticari hayatın değişimi

Toplumun tarihsel gelişimi, üç farklı evrede ele alınır. İnsanlar ilk önce tarımla uğraşır, emek ve kol gücüne dayanan işler yaparlardı. Toplumun değişmesi ve dönüşmesiyle başka bir evreye geçildi: Sanayi. Sanayiye sembolize eden şey ise fabrikalar ve bu fabrikaların içindeki makinelerdi. Fakat insanlık burada da kalmadı ve bilgi toplumu dediğimiz evreye ulaştı. Hâlâ diğer evrelerden faydalıyoruz ama asıl olan şey uzmanlaşma, mesleklaşma, ihtisaslaşma ve bilgiye sahip olma. Dolayısıyla bilgi toplumu evresinde üretilen şey bilgi oldu ve bilgi de çağımızın temel değeri hâline geldi.

İnsanlar her zaman bir şeyler üretti. Üretim denilen olgu sürekliydi ve bir süre sonra üretilenler pazarlanmaya başladı. İnsanlar, ilk olarak ürün odaklı pazarlama yaptı. Fakat ekonomik krizlerle beraber bu pazarlama yönteminin uygun olmadığı görüldü. Çünkü bu pazarlama yönteminde tüketicinin hiçbir özelliği dikkate alınmıyordu. Bu nedenle yeni bir kavram ortaya çıktı: Satış odaklı pazarlama. Bu pazarlama yönteminde ise doğrudan müşterilerle iletişim kuruldu ve yöntem neyi iyi yaparsam onu satarım şeklinde bir düşünceyle temellendirildi. Bu yöntem ile müşteriler biraz daha önemsenmiş olsa da yine de geri planda kalıyordu. Bir sonraki aşamada ise tüketici odaklı pazarlama ortaya çıktı. Artık tüketicinin ihtiyaçları ön plana alınarak üretim buna göre şekillendi.

Bunların ardında sorulması gereken temel soru ise şudur: "Tüketicinin ihtiyacı nedir? Kimdir bu tüketici?" Tüketiciyi iyi tanımlayıp ona göre üretim yapmak önem kazanır. Dolayısıyla tüketiciyle ilgili verileri göz önüne almak gerekir. Nasıl ki bilgi toplumunda esas olan en değerli şeyin bilgi olduğunu söylediysek tüketici odaklı pazarlamada da en değerli şey, veri olarak karşımıza çıkar.

Yeni ticaretin sermayesi olarak veri ve değişen kavramlar

Yeni dönemin sermayesi bilgi, yeni ticaretin sermayesi ise veridir. Veriler, işlenebildiği ve kolay analiz edilebildiği için pazarlamanın en gözde değeri olarak karşımıza çıkar. Anket, konuşma gibi klasik yollarla toplanan veriler, bunların dışında bilişim sistemleriyle de toplanır. Örneğin; Facebook, Twitter gibi sosyal medya kullanımları da veri toplamaya yardımcı olur.

Bize ücretsiz sunulan birtakım hizmetler vardır: Gmail, Google, Yahoo gibi. Unutulmaması gereken şey ise kapitalist sistemde her şeyin bir karşılığı olduğudur. Örneğin, Facebook kullanırken bedava kullanıyormuşuz, karşılıksızmış gibi gözükür. Ama sistemin altyapısına kaydoluruz. Ve kullanmaya başlarız. Kullandıktan sonra da tam da pazarlamacıların ihtiyacı olan "veri"leri biz Facebook gibi şirketlere bedava üretiriz.

Verilerin bir sermaye olma

durumu -na bakıldığında ise Türk Ticaret Kanunu, 127.

maddesinde şirkete sermaye olarak getirilebilecek şeyleri sıralar. Bu kanunla aslında kişisel veriler ya da veri tabanı adı verilen kavramların da sermaye olarak getirilebilmesi düzenlenir. Hukuk sistemimizde, kişisel verilerden oluşan bütünü koruyan hükümler tek başına değildir. 5846 sayılı Kanun'un 6. maddesi de veri tabanını tanımlar. Ek 8. maddesi fikir ve sanat eseri hukukunda korumayı getirir ve veri tabanlarına 25 yıllık özel bir korumayı sunar. Görüldüğü gibi aslında bu tür veriler hukuk sisteminde bir şekilde sermaye olarak korunabilecek ve çalışanın yapmış olduğu yatırımların da korunabileceği bir değer olarak karşımıza çıkar.

Verilerin sermaye olarak kabulüyle ilgili de Türk Ticaret Kanunu'ndaki düzenlemelere bakmak gerekir. Buna göre verilerin devredilebilir olması önem arz eder. Devredilebilirlik veri tabanı sahip-

liğiyle ilgilidir. Temel olarak sahip olmayla beraber bu sahipliğin paraya çevrilebilirliğini de ifade eder. Ayrıca her sermayenin bir şekilde değerinin ölçülmesi gerektiğinden verilerin sermaye olarak kabul edilebilmesi için ölçülebilir de olması beklenir.

Sermaye kişisel verilerden oluşuyorsa eğer bu veriler güvenliği sağlanması gereken bir sermayedir ve diğer sermaye türlerinden ayrılır. Veriler, statik bir sermaye değildir. Sahibinin onayına bağlı olarak içeriği değişebilir ve sorumluluk gerektirir.

Hukukta veri

Veri ya da sermaye denilen şey aslında kanunlarla çevrilidir. Sadece Türk Ticaret Kanunu tarafından değil aynı zamanda Elektronik Ticaret Kanunu, Türk Ceza Kanunu, Kişisel Verilerin Korunması Hakkında Kanun Tasarısı, Telekomünikasyon Mevzuatı tarafından da düzenlenir. Bu mevzuatların hepsi kişisel verilere ilişkin çok net düzenlemeler getirir.

Kişisel verilerin kaydedilmesiyle ilgili olarak Türk Ceza Ka-

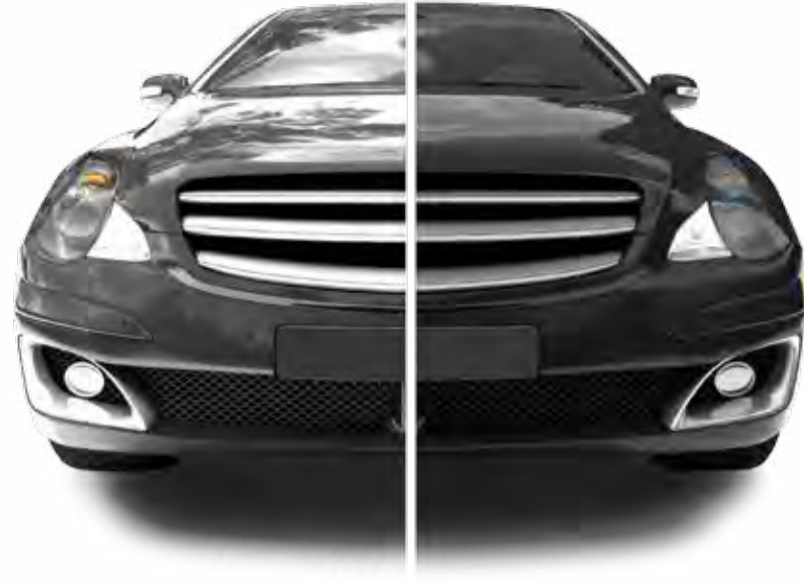
nunu'nda 135. maddede hukuka aykırı olarak kişisel verileri kaydeden kimseye bir yıldan üç yıla kadar hapis cezası verilir. Bunun dışında kişilerin siyasi, felsefi veya dini görüşlerine, kökenlerine, hukuka aykırı eğilimlerine, cinsel yaşamlarına, sağlık durumlarına veya sendikal bağlantılarına ilişkin bilgileri kişisel veri olarak kaydeden kimse, yine 135. maddedeki fıkra hükmüne göre cezalandırılır. Nitelikli hâllere göre ise 135. maddede bulunan suçları, kamu görevlisi tarafından ve görevinin verdiği yetki kötüye kullanılmak suretiyle belli bir meslek ve sanatın sağladığı kolaylıktan yararlanmak amacıyla işlenmesi hâlinde verilecek ceza yarı oranda arttırılır.

Elektronik Haberleşme Kanunu'nda kişisel verilerin işlenmesi ve gizliliğin korunması kapsamında 51. maddede kurum, elektronik haberleşme sektörüyle ilgili kişisel verilerin işlenmesi ve gizliliğinin korunmasına yönelik usul ve esasları belirlemeye yetkilidir. Yani, şirketin içindeki sermaye, sadece Türk Ticaret Kanunu'nun hükümlerine göre sıradan bir sermaye değildir. Dışarıdan başka kanunlarla da kuralları belirlenen bir sermaye olarak karşımıza çıkar.

Nihayetinde söylenmek istenen aslında hepimizin birer üreten tüketici olduğumuzdur. Kendimize ait bilgileri sosyal medyada ya da değişik dijital platformlarda şirketlere hibe ediyoruz. Bunun için elbette ki kanunlar, birtakım düzenlemeler yapıyor, kişisel verilerin düzenlenmesine ilişkin birtakım hükümler getiriliyor ama hepsinden önemlisi bizim bilincimiz. Dolayısıyla sosyal medyayı ya da dijital platformları daha dikkatli ve bilinçli kullanmamız gerekiyor.

DİZEL Mİ?

BENZİNLİ Mİ?

Erdem ÖZTÜRK

Otomobiller, yeni ulaşım ağlarının ve otoyolların inşa edilmesiyle hayatımızın vazgeçilmez konfor unsurlarından olmaya devam ediyor. Günümüzde her ne kadar yenilenebilir enerji kaynakları ile çalışan otomobillerin üretilmesi ve üretilenlerin geliştirilmesi gündemde olsa da bir gün mutlaka biteceğini bildiğimiz petrol türevlerinden üretilen yakıtlarla çalışan otomobiller, en yaygın kullanım alanına sahip. Dizel ve benzinli motor tercihi bu noktada karşımıza çıkan bir ikilem. Otomobil alırken kafaları kurcalayan bu ikilemde daha kolay tercih yapılabilmesi adına dizel ve benzin motorlarını karşılaştırdık.

Dizel motorlu araçları benzin motora sahip araçlardan ayıran ilk işlevsel özellik, dizel araçların kendilerine özgü bir ateşleme sistemine sahip olması. Bu özellik, dizel motorlu otomobillere daha fazla performans ve benzine göre daha az yakıt tüketimi olanağı sunuyor. Türkiye'de benzin ve dizel yakıt arasındaki fiyat farkının geçmiş dönemlere göre azalıyor olması ise Türkiye'nin ekonomik durumunun bir sonucu olarak karşımıza çıkıyor.

Dizel neden daha az yakar?

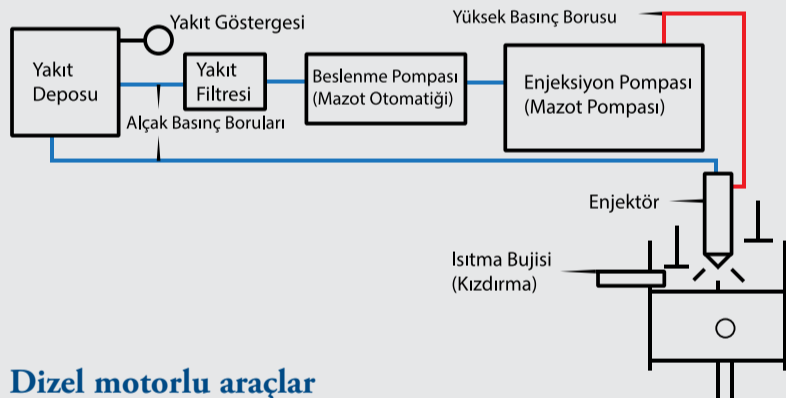
Yanma sıcaklığı prensibine bağlı olarak çalışan benzinli motorlarda kazanılan enerji ısı olarak kayboluyor. Püskürtmeli bir sistem dâhilinde çalışan dizel motorlar ise daha yüksek termodinamik derecesine sahip olduğu için daha ekonomik yakıt tüketiminde bulunuyor. Yani kendiliğinden hareket edebilen araçlar olarak tasarlanan otomobil-

lerin motorları, geçmişten bugüne geçen zaman dilimi içerisinde daha az tüketim ve daha fazla verim prensibiyle üretiliyor. Teknolojik gelişmelerin gösterdiği kadarıyla yakın bir gelecekte, "Benzin mi?" yoksa "Dizel mi?" soruları yerine bunların hepsinden daha az enerji tüketen yenilenebilir enerjili motorların tercih olması düşünülüyor. Bugün kulağa hoş gelen böylesi bir teknolojiyi kullanamıyor olmamızın nedeni ise henüz istenen verime ulaşamamış olması olarak açıklanıyor.

Dizel otomobil neden daha pahalı?

Akıllara en çok takılan sorulardan biri ise dizel otomobillerin diğer otomobillere göre daha pahalı olmasının nedeni. Bu sorunun cevabı tamamen yakıt tüketimi içerisinde yatıyor. Daha az yakıt tüketimi ve daha çok performans sağlayan dizel motora sahip araçların, her zaman için daha pahalı olduğu görülüyor. Otomo-

bil satın alma sürecindeki tercihte etkili olan bu pahalılık, kullanım boyunca ödenecek yakıt parası ile değerlendirildiğinde çok da büyük bir sıkıntı yaratmıyor. Zira benzin motorlu araçlar ile dizel motorlu araçlar arasındaki fiyat farkı otomobilin segmentine göre değişiyor olsa da ortalama 4 bin TL civarında oluyor. Bu rakam dizel yakıttan daha pahalı olan benzin fiyatına ve tüketimin oranına göre ödenmesi tercih edilen bir fark oluyor.

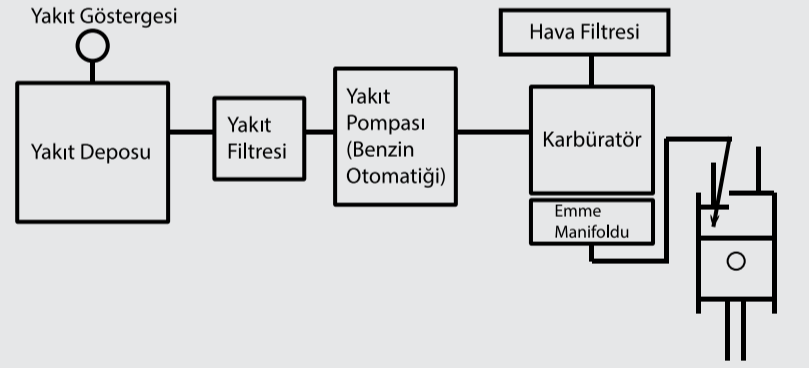

Dizel motorlu araçlar

- Dizel motorlar, aksamlarının yapısından dolayı daha fazla ses çıkarmaya meyillidir.
- Aynı kapasitedeki benzinli bir araçtan daha az güç üretebilirler.
- Bunu dengelemek için turbo sistemi kullanırlar ve bu sistem otomobilin hızlanma sürecinde ufak gecikmelere sebep olabilir.
- Benzinli araçlara göre daha pahalıdır.
- Daha sık ve düzenli bir şekilde kullanılmaları gerekmektedir.
- Düşük hızlarda daha az güç üretirken daha fazla torka sahiptirler.
- Motorları daha sık ve önleyici bakım gerektirir.
- Yakıt tüketimi açısından benzinli araçlara göre çok daha fazla verimlidir.
- Daha fazla emisyon yayarlar.

Dizel - benzin karşılaştırması

İki farklı yakıt tüketimine sahip olan araçlardan hangisi daha uygun diye düşünülüyorsa öncelikli olarak ihtiyaçların belirlenmesi gerekiyor. Eğer şehir içinde ve dışında sürekli seyahat ediliyorsa ekonomik olan dizel motorlu araç tercih ediliyor. Ancak otomobil daha az kullanılıyorsa benzinli motora sahip olan arabalarla da ihtiyaçlar kolaylıkla giderilebiliyor. İki tip motor arasındaki farklar şu şekilde ifade edilebilir:

Benzin motorlu araçlar

- Daha ucuzdur.
- Aynı hacimde daha yüksek güç üretirler.
- Dizel motorlar gibi sık sık ve düzenli olarak kullanıma gerek duymazlar.
- Daha az bakım görmeleri gerekir.
- Benzin daha pahalı olduğu ve verimleri daha düşük olduğu için aynı mesafede yol için daha maliyetli olurlar.
- Kullanımı dizel motorlara göre daha rahat ve keyiflidir.
- Düşük torkdan dolayı aracın taşıyabileceği ağırlık daha azdır.

Dizel araçlarda dikkat edilmesi gerekenler

Dizel araçların avantajlarının yanında dikkat edilmesi gereken noktalar da bulunuyor. Bunlar, aracı daha verimli şekilde kullanırken aynı zamanda yakıt tüketiminde daha cimri sonuçlar alınmasına neden olan ufak ayrıntılar olarak karşımıza çıkıyor. Öncelikli olarak ısınan bir motorla daha iyi çalışan dizel arabalar çalıştırılırken marş motoru harekete geçirilip biraz beklenir. Böylece ısınan pistonlar daha fazla yanma sağlar. Araç gerekli ısıyı sağladığında gazı basmadığınız süre boyunca yakıt tüketiminde

bulunmaz. Yakıt tüketimindeki bu durum aracın ilk çalıştırıldığı anda ve sürekli olarak gazı basıldığı durumlarda fazla yakıt tükettiğinin göstergesidir. Bu noktada petrol tüketen bir kaynak ve israfı hem ülke ekonomisine hem de dünya ekonomisine zarar verir niteliktedir.

Dizel araçlar için önem ifade eden bir diğer nokta ise araç bakımlarının düzenli olarak yapılması gerekliliği. Benzinli motorlara göre daha fazla arıza riski olan dizel motorlardaki bu risk, düzenli bakım yapılarak en az seviyeye indirilebiliyor.

Gerekli bakımın zamanında yaptırılmasının faydası ise yine yakıt tüketimi oranlarında kendini

gösteriyor. Özellikle dizel araçlar için yapılacak olan motor bakımı çok önemli. Doğru yanma ve doğru yakıt tüketimi için mutlaka eksiklerin giderilmesi, ısınma ve soğumalara dikkat edilmesi gerekiyor.

Benzinli araçlarda dikkat edilmesi gerekenler

Benzinli araçların durumuna bakıldığında ise aracın 100 km'de tüketeceği kurşunsuz benzin miktarı şehir içi yollarda 7-8 litreden fazla olmamalı. Bu kural benzin fiyatlarının yüksek olduğu Türkiye'de kullanımdan doğacak yakıt tüketim farklarını hesaplayabilmek

için önemli. Taşıtların km başına yakıt tüketimi arttıkça işletme maliyeti ve egzozdan attığı kirletici madde miktarı da arttığından benzinli araç kullanımında ekonomik durumunun yanında insanın doğaya verdiği zarar göz önüne alınarak daha dikkatli bir kullanım gerekiyor. Bu değerlendirmenin yapılabilmesi için ise aracın 100 km'de tükettiği kurşunsuz benzin miktarının araçla ilgili dosyada mutlaka olması gerekiyor.

Dikkat edilmesi gereken konular bunlarla da sınırlı kalmıyor. Otomobilin ağırlığından, hareket hâlinde meydana gelen sürtünme kaybına neden olan araç şekillerine kadar birçok faktör yakıt tüketimi-

ni etkiliyor. Örneğin benzinli motora sahip aracın fazla yakıt tüketmesi istenmiyorsa araç ağırlığının 1000-1100 kg'ı geçmemesi gerektiğine dikkat edilmeli. Son olarak aracın gövdesinde çıkıntının az olması ve pencere camlarının gömmeli olması da yakıt tüketiminde etkili olan faktörlerden biri olarak karşımıza çıkıyor.

Kaynakça

<https://www.general.com.tr/blog/dizel-motorlu-arac-larla-benzinli-motorlu-arac-lar-arasindaki-farklar/>

<http://www.hurriyet.com.tr/ekonomi/27124829.asp,3.09.2014>

<https://tr.wikipedia.org/wiki/Otomobil>

<http://www.turkcebilgi.org/otomobil/puf-noktaları/benzinli-tasit-satin-alirken-dikkat-edilmesi-gereken-hususlar-6718.html>

EN CESUR TUTKU “OK VE YAY”

20 bin yıl öncesinde ilkel bir savaş aleti olarak insan ırkının atalarının hayatta kalmak adına kullandıkları en büyük silahı; ok ve yay. Ateşli silahlar tarafından tahttan indirilene kadar avlanmak için en popüler silah olan bu aygıt, Müslüman Türklere Anadolu'nun kapılarını açan Malazgirt Savaşı'nın bile kaderini belirlemiştir. Savaş gücünün çok büyük bir bölümünün okçulardan

oluştğu Osmanlı ordusunda tarihin unutulmaz zaferlerini yaşatan Yeniçeri Teşkilatının okçu birliğidir. Ata sporumuz olan okçuluk, ülkemizde hâlen başarılı bir şekilde faaliyet gösterilen spor dalları arasında yer alıyor. Anadolu Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Dekan Yardımcısı Prof. Dr. Hayri Ertan ile ülkemiz ve Anadolu Üniversitesi üzerinden okçuluğu konuştuk.

Taha ULUSOY

Okçuluk genel anlamda nasıl bir spordur? Kısaca anlatmak isterseniz neler söylersiniz?

Dünyada 28 tane olimpik branş var. Bu 28 olimpik branştan bir tanesi de okçuluk. İki tür kategorisi var; bunlar makaralı yaylar ve klasik yaylar. Makaralı yayların üzerinde makara düzeneği olur ve tetik sistemiyle çalışır. Klasik yaylar ise bildiğimiz o tarihsel süreçten gelen, parmakla çekilip fırlatılan yaylardır. Bu kategoriler, okçuluğa farklı renkler katarak daha eğlenceli bir spor hâline getirir.

Prof. Dr. Uğur Erdener, World Archery'nin başkanlığını yapıyor

Okçuluk organizasyonları nasıl düzenleniyor?

Türkiye Okçuluk Federasyonu kurulduğundan bu yana Türkiye'deki bütün faaliyetler federasyon bünyesinde düzenleniyor. Uluslararası federasyonda ise önceden FITA idi, şimdi ise World Archery olarak ismi değişti. World Archery'nin başkanı da Prof. Dr. Uğur Erdener, kendisi Hacettepe Üniversitesi eski rek-

törüdür. Ayrıca şu anda görevini yürüttüğü uluslararası okçuluk federasyonunun ilk Türk başkanıdır. Uğur Erdener'in Türkiye okçuluk federasyonu başkanlığına yaptığı çalışmalar Türk okçuluğunu çok iyi bir seviyeye çıkardı. Bu gelişmeler sayesinde olimpiyatlarda, şampiyonalarda derece giremesek de büyük başarılar elde ettik. Bunun paralelinde Türkiye'de okçuluk çok gelişti. Bu gelişmelerden Eskişehir de payını aldı ve Anadolu Üniversitesi Spor Kulübü bünyesinde okçuluk branşı açıldı. Bu branşta 25 yıldır faaliyet gösteriyoruz. Bu zamana kadar çok ciddi yatırımlar yapıldı ve önemli sporcular yetiştirildi.

Okçuluğa ülke olarak nasıl bir yaklaşımınız var?

Okçuluk dünya tarihinin en eski sporlarından biridir. İlk insanlar gelişim sürecinde avlanma ihtiyacı gereği önce mızrağı ardından yayı kullanmayı öğrendiler ve geliştirdiler. Ok ve yay, yüzyıllarca bu av aracı olarak kullanıldı. Ardından bir savaş aracına dönüştü ve barutun icadıyla hükümünü kaybetti, şimdiye eğlenceli bir aktiviteye dönüşerek bir spor aracı oldu. Okçuluğun Türkiye'de seyircisi az olmasına rağmen sporu yapan sporcuların sayısı bir hayli fazla. Okçulukta diğer spor dallarındaki gibi tribünde çok fazla ses de istenmez bu yüzden seyirci

profili, tenis seyircisine benzer. Dünyada Amerika ve Kore'de çok popülerdir; bu ülkelerde tribünler tamamen dolu olur. Her şeye rağmen ülkemizde okçuluk sporuna ilginin giderek arttığını söyleyebiliriz.

“Okçuluk, bir gönül bağı benim için”

Bir akademisyen olmanıza rağmen bu işe zaman ayırıp ilgilenip, sporcu yetiştirmeye çalışıyorsunuz.

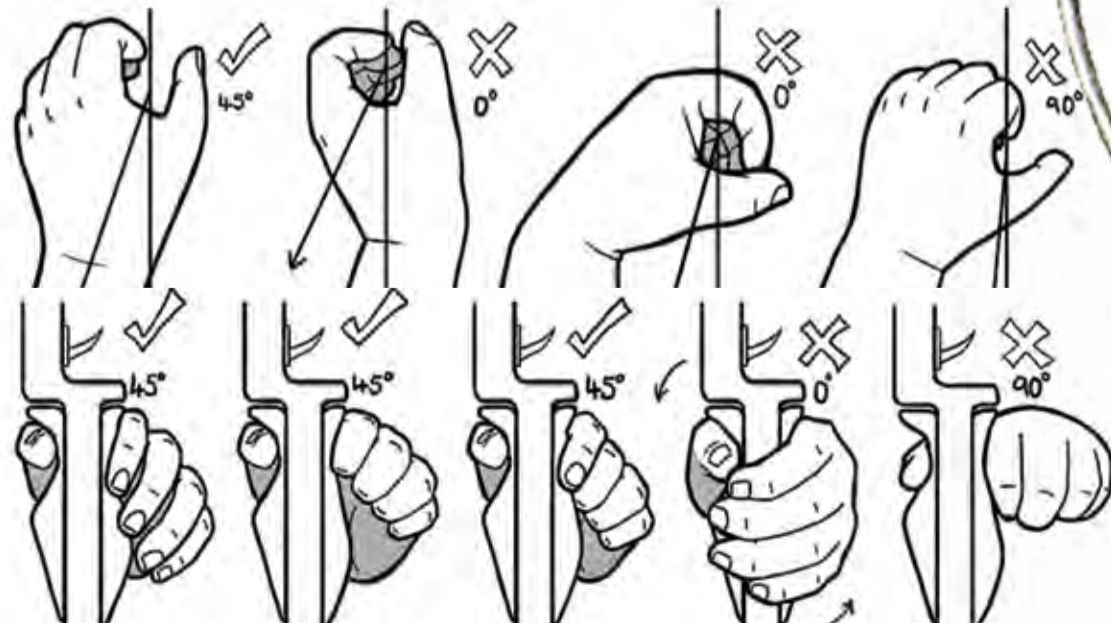
Okçuluğa 1986 yılında başladım. Millî takıma kadar yükselmeyi başardım ve genç takımında Balkan ikinciliği elde ettim. Bu spor, benim için bir gönül bağı. Camiayı çok sevdiğim için hâlâ okçuluğa hizmet ediyorum. Bilimsel anlamda da kitap ve makale yazdım. Şu anda Anadolu Üniversitesi Gençlik ve Spor Kulübü Okçuluk Branş Sorumlusu olarak görevime devam ediyorum.

Sporcularınızda ne gibi kriterler arıyorsunuz?

Biz bu işi iki boyutta yapıyoruz. Biri Anadolu Üniversitesi Gençlik ve Spor Kulübü olarak yıldızlardan başlayıp A takıma kadar gelen sporcular yeti-

tiriyoruz. Bir de üniversiteler arası yarışmalara katılan takımımız var. Üniversite takımımıza genelde branşta deneyimli ve daha önce bu işle uğraşmış sporcular geliyor. Benim de yürüttüğüm okçuluk kapsamında seçmeli dersler var. Bu ders kapsamında da sporcularımızı seçip onlara yardımcı olmaya çalışıyoruz.

“ Ok ve yay, yüzyıllarca av aracı olarak kullanıldı. Ardından bir savaş aracına dönüştü ve barutun icadıyla hükümünü kaybetti. Şimdiye eğlenceli bir aktiviteye dönüşerek bir spor aracı oldu. ”

Ok Ve Yay Tutuş Şekillerinde Yapılan Hatalar

“Herkes istediği vakitte idman yapabiliyor”

Okçular nasıl çalışır günlük programları nasıldır?

Bizim avantajımız okçuluğun bireysel bir spor olması, takım sporlarında herkesin aynı anda aynı yerde olması gerekiyor, bu ciddi bir zorluk oluşturuyor. Okçulukta ise eğer sahanız ve uygun ortamınız varsa istediğiniz zaman gidip çalışabilirsiniz. Bizim sporcularımız da derslerinden, çalışmalarından kalan zamanlarında gidip programına uygun antrenmanlarını yapabiliyor. Toplu antrenman saatlerimizi ise sporcular için daha uygun olacak şekilde akşam saatlerinde veya hafta sonları yapmaya çalışıyoruz.

Okçulukta ne gibi yarışmalar var?

Üniversite Sporları Federasyonu tarafından Türkiye’de okçulukla ilgilenen 34 üniversitenin bir araya gelerek oluşturduğu üniversiteler arası okçuluk yarışması düzenlenir. 1996 yılında kurulan

federasyon, 1998’de ilk üniversiteler arası okçuluk yarışmasını düzenledi. Ben o dönemde ODTÜ’de çalışıyordum, hâlen federasyonun teknik kurul başkanlığını yönetiyorum. Her yıl yarışmayı ben organize ediyorum ve iki senedir bu organizasyonu Anadolu Üniversitesinde yapıyoruz.

“Anadolu Üniversitesi, okçuluğun merkezi”

Anadolu Üniversitesi ülkemiz okçuluğuna ne gibi katkılarda bulunuyor?

2 Eylül Kampüsü’nde yapılan spor salonumuz bittikten sonra alt katında boş bir alanımız vardı. Rektörümüz Sayın Prof. Dr. Naci Gündoğan’ın da yardımıyla o alanı tamamen okçuluk sahası olarak düzenledik. 48 metre ve 10 kuldardan oluşan çok güzel bir sahanız var. Ayrıca okçuluğun temel yatırımı, okları attığımız hedeflerdir. Hedefler olmadan yarışmayı düzenlemeyiz. Geçtiğimiz yıl biz Anadolu Üniversitesi olarak 40 adet hedef satın alıp alt yapıımızı oluşturduk. Bunun üzerine Üniversite Sporları Federasyonu da okçuluğun merkezi olarak Anadolu Üniversitesini belirledi. İki yıldır da şampiyonalar üniversitemizde yapılıyor.

Başarılı mıyız peki?

Üniversite olarak her yıl Türkiye Şampiyonası’na katılıyoruz. Katıldığımız şampiyonalardan elde ettiğimiz sayısız kupa ve madalyalarımız var. Okçuluk

bireysel bir spor olduğu için çok sayıda başarımız var. Bu başarılarda emeğini inkâr edemeyeceğimiz bu işin duayenlerinden İzzet Avcı’nın da katkıları büyüktür.

Tecrübelerinize dayanarak okçuluk sporunda başarı elde etmek için ne gibi öneriler verebilirsiniz?

Bu sporda psikolojik olarak çok güçlü olmanız gerekir. Yarışmalar sinir harbi şeklinde geçer, kişinin rakibiyle değil kendisiyle mücadele etmesi gerekir. Eğer kendi konsantrasyonunuza sağlar, kaygınızı ve stresinizi kontrol ederseniz başarılı olma ihtimaliniz artar. Yine diğer spor dallarında olduğu gibi kararlı ve sürekli çalışma şarttır.

Kaynaklar

<http://paleotool.com/2012/10/01/edo-archery/>
<http://www.caerleon.net/history/army/archers.html>
http://cdn1.tipeez.com/Cms/News/3/4/5943/415242_129616972990159986955_Original.jpg
http://www.jessica-emmett.com/wp-content/gallery/archery-diagrams/thumbs/thumbs_beginners-recurve-bow-hand-guide-web.jpg

Roma Döneminden Kalma Eski Ok Uçları

Personel Futbol Turnuvası’nda şampiyon Spor Bilimleri Fakültesi

Anadolu Üniversitesi Sağlık, Kültür ve Spor Dairesi Başkanlığı tarafından düzenlenen “Personel Futbol Turnuvası” oynanan final müsabakasıyla sona erdi. Şampiyon, final maçında İdari Mali İşler takımını 4-1 mağlup eden Spor Bilimleri Fakültesi oldu.

Anadolu Üniversitesi Spor Etkinlikleri kapsamında bu yıl 18’si gerçekleştirilen turnuvaya toplam 16 takım katıldı ve 32 müsabaka oynandı. Çekişmeli maçlara sahne olan

turnuvada Açıköğretim Fakültesi ise üçüncü sırada yer aldı. Müsabakanın ardından düzenlenen kupa töreninde üçüncü olan Açıköğretim Fakültesi, 2. olan İdari Mali İşler ve şampiyon Spor Bilimleri Fakültesine Anadolu Üniversitesi Genel Sekreter Yardımcıları Tahsin Kılıç ve Cemalettin Kutlu, İdari ve Mali İşler Dairesi Başkanlığı Daire Başkanı Mendres Ünal ile Anadolu Üniversitesi Genel Sekreteri Çetin Kaya ve Spor Bilimleri Fakültesi Dekanı Prof.

Dr. İlker Yılmaz tarafından ödüller takdim edildi.

Kupa töreninin ardından konuşan Spor Bilimleri Fakültesi Dekanı Prof. Dr. İlkey Yılmaz, Sağlık, Kültür ve Spor Daire Başkanlığının düzenlediği bu turnuva, üniversite bünyesindeki hocaları ve personelleri bir araya getirme açısından çok fayda sağlıyor. Bu sayede hocalarımız hem spor yapıyor hem de iki kampüs arasında etkili bir iletişim kuruluyor. Biz de bu anlamda bu turnuvayı fırsat olarak görüyoruz

ve katılım gösteriyoruz. Asıl amacımız sporun ve dostluğun yaygınlaşması. Emeği geçen herkese çok teşekkür ediyorum.” ifadelerini kullandı. **Haber: Özkan MUTLU**

Kaynaklar
http://i4.format-assets.com/image/private/s-VQguR6BP--/c_limit,g_center,h_900,w_6553/a_auto,f_keep_iptc,progressive,q_95/69815-4243810-__HelloVon_Twickenham_01.jpg

Anadolu Üniversitesi Futbol 1. Lig ve 2. Lig müsabakalarının kura çekimi, Anadolu Üniversitesi Spor Salonu Toplantı Odası’nda gerçekleştirildi. 1. Lig’den 8, 2. Lig’den ise 11 takımın mücadele edeceği maçlar, Anadolu Üniversitesi Futbol Sahası’nda yapılacaktır.

Anadolu Üniversitesi fakülte ve yüksekokullarında öğrenim gören öğrenciler arasında gerçekleşecek lig müsabakaları ile ilgili olarak Sağlık, Kültür ve Spor Dairesi Başkanlığı Spor Koordinatörü Yrd. Doç. Dr.

Muzaffer Ögütveren: “Futbol ligleri, üniversitemizin bütün fakülte ve yüksekokullarını spor çatısı altında birleştirmek, öğrencilerin spor sevgisini artırmak, boş zamanlarını verimli bir şekilde değerlendirmek amacıyla düzenlediğimiz bir organizasyon.” dedi. Personel futbol turnuvaları, voleybol ve basketbol turnuvalarının geleneksel olarak her yıl yapıldığını belirten Ögütveren, liglerde mücadele edecek bütün fakülte ve yüksekokullara başarılar diledi. Kura sonucunda gruplar ise şu şekilde oluştu:

1.Lig
 İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Mühendislik Fakültesi, Edebiyat Fakültesi, Açık Öğretim Fakültesi, Eğitim Fakültesi, Havacılık ve Uzay Bilimleri Fakültesi, Hukuk Fakültesi, Eskişehir Meslek Yüksekokulu(EMYO)

2.Lig
 A Grubu: Yunus Emre Meslek Yüksekokulu, İletişim Bilimleri Fakültesi, Ulaştırma Meslek Yüksekokulu, Mimarlık ve Tasarım Fakültesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi

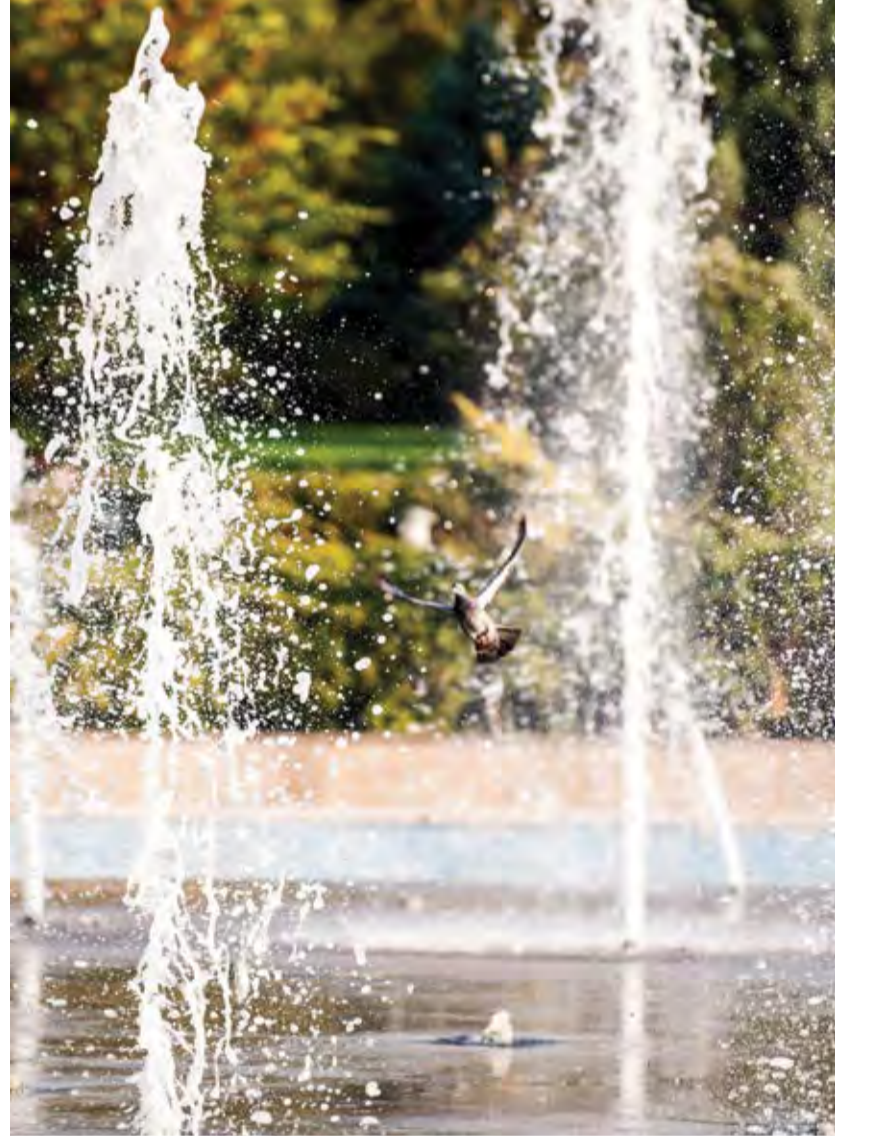
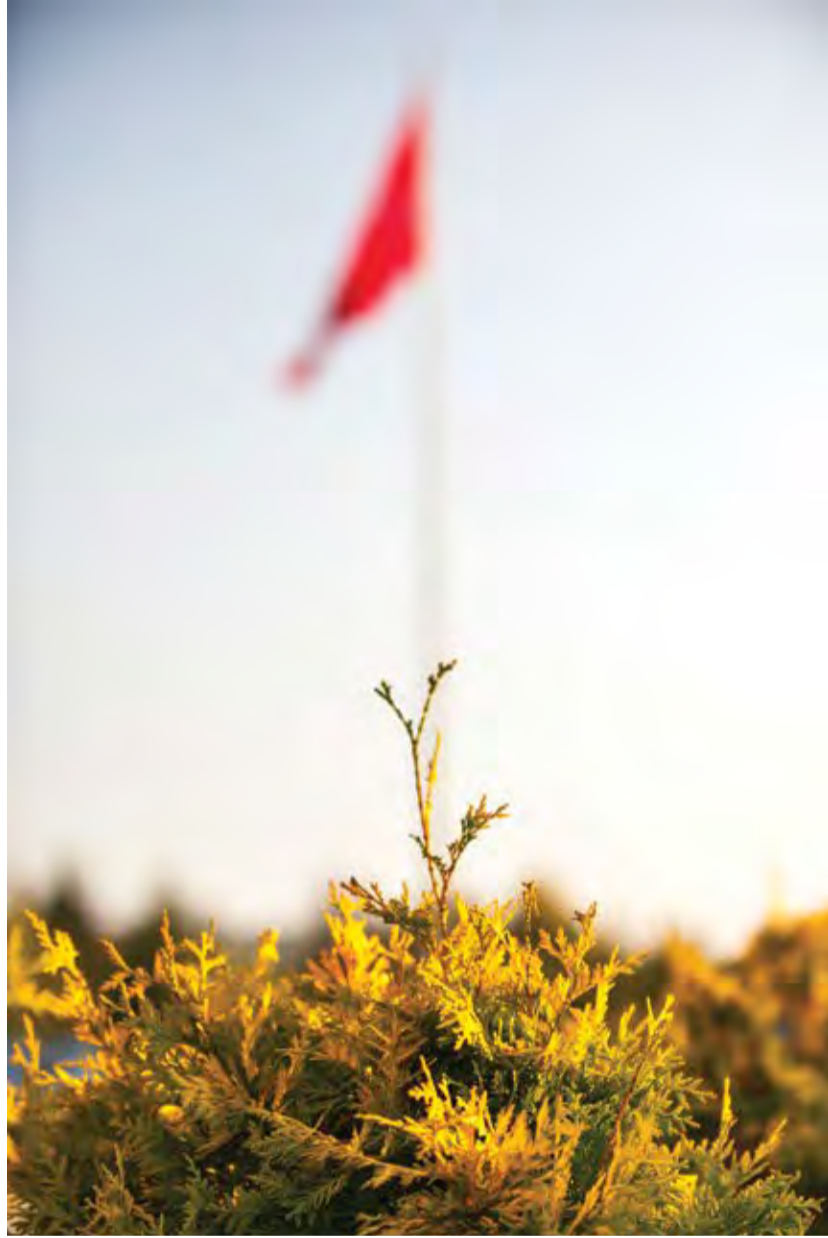
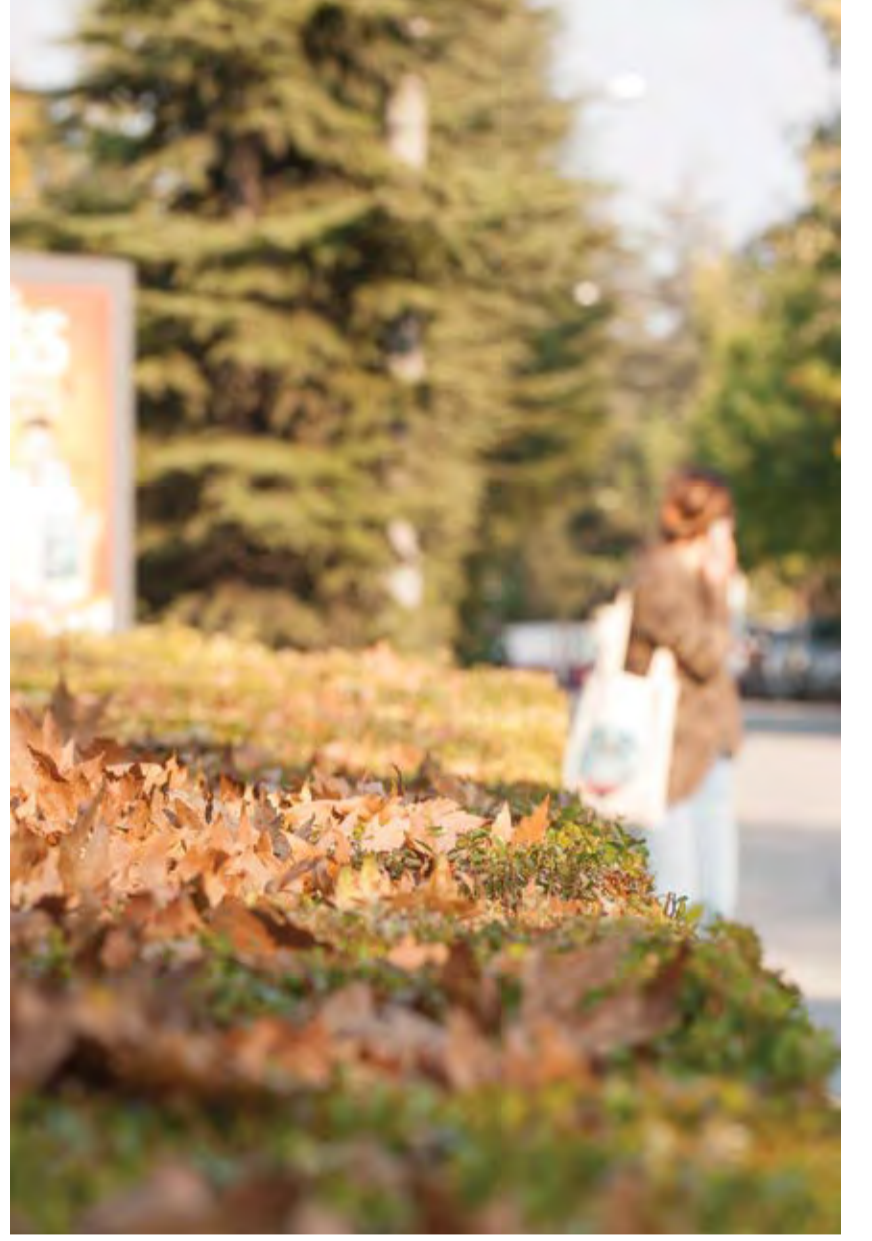
Anadolu Üniversitesi Futbol 1. Lig ve 2. Lig kuraları çekildi

B Grubu: Fen Fakültesi, Engelliler Entegre Yüksekokulu, Eczacılık Fakültesi, Turizm Fakültesi, Porsuk Meslek Yüksekokulu **Haber: Emre ÖZDEMİR**

Kaynaklar

<https://lifeweavings.files.wordpress.com/2015/05/vote-to-trash1.jpg?w=310&ch=280&crop=1>

Fotoğraf:
Murat SARIYILDIZ
Fırat SOSUNCU